

Plenaire 37

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

23 april 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
WIJZIGING VAN DE NAAM VAN EEN FRACTIE	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de positie van de mediaspecialisten binnen de Vlaamse Regulator voor de Media en de werking van de VRM na het ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter	1
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de Tolero-campagne die jongeren wil aanzetten tot meer tolerantie tegenover verschillen in seksuele voorkeur	6
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het weglaten van discriminatie op basis van seksuele geaardheid uit de nieuwe Europese antidiscriminatie richtlijn	9
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de oplopende wachttijden voor adoptie	10
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bespreking van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde op het Overlegcomité van 23 april 2008	14
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de coördinatie van werkzaamheden bij baggerwerken in jachthavens	17
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de behandeling van het dossier inzake de geplande nieuwe btw-regeling voor de aankoop van gronden en panden op het Overlegcomité van 23 april 2008	
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de behandeling van het dossier inzake de geplande nieuwe btw-regeling voor de aankoop van gronden en panden op het Overlegcomité van 23 april 2008	
ACTUELE VRAAG van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de behandeling van het dossier inzake de geplande nieuwe btw-regeling voor de aankoop van gronden en panden op het Overlegcomité van 23 april 2008	18
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de federale kritiek op de Europese doelstellingen inzake de aanwending van biobrandstoffen en de mogelijke gevolgen voor de Vlaamse landbouw	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het gebruik van agrobrandstoffen	22

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het afleveren van bouwvergunningen bij dringende openbare werken	25
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	27
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Internationaal Verdrag betreffende de controle van schadelijke aangroeiwerende systemen op schepen, opgemaakt in Londen op 5 oktober 2001	
– 1588 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	27
Artikelsgewijze bespreking	27
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, aangenomen in Straatsburg op 9 september 1996 door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, alsmede met zijn bijlagen 1 en 2 en de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V	
– 1605 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	27
Artikelsgewijze bespreking	27
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns, de heer Jan Peumans, mevrouw Michèle Hostekint en de heer Tom Dehaene houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders	
– 1180 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	28
Artikelsgewijze bespreking	29
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter en Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw An Michiels betreffende het voortzetten van de bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde	
– 1658 (2007-2008) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	29
Bespreking	30
HULDE	30
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Internationaal Verdrag betreffende de controle van schadelijke aangroeiwerende systemen op schepen, opgemaakt in Londen op 5 oktober 2001	
– 1588 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	30
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, aangenomen in Straatsburg op 9 september 1996 door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, alsmede met zijn bijlagen 1 en 2 en de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V	
– 1605 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	31
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns, de heer Jan Peumans, mevrouw Michèle Hostekint en de heer Tom Dehaene houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders	
– 1180 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	31

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter en Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw An Michiels betreffende het voortzetten van de bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 1658 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	31
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter tot besluit van de op 8 april 2008 door de heer Bart Van Malderen en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over het uitbreidingsbeleid in de sector voor personen met een handicap en over de wachtlijsten in de gehandicaptensector, naar aanleiding van de actualisering van de cijfers van de geregistreerde zorgvragen door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en naar aanleiding van de beleidsintenties van de federale regering inzake personen met een handicap – 1644 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	31
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	32
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	35
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	35

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin: gezondheidsredenen;

Gilbert Bossuyt, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Herman De Reuse, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Michèle Hostekint, Erik Matthijs, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Erik Tack, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Christian Verougstraete: buitenslands;

Miet Smet: ambtsverplichtingen.

WIJZIGING VAN DE NAAM VAN EEN FRACTIE

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, collega's, onze fractie heet niet langer sp.a-spirit. Van nu af aan is de naam sp.a + VlaamsProgressieven.

De voorzitter: We zullen daar rekening mee houden.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, vorige week zaterdag heeft onze partij het hoofdstuk 'spirit' afgesloten. Vanaf nu schrijven we aan het volgende hoofdstuk, waarvan de titel 'VlaamsProgressieven' luidt.

Onze naam is veranderd, maar onze bereidheid om op een constructieve manier in debat te gaan, blijft dezelfde. We zullen ook veel Vlaams-progressieve voorstellen doen.

Uit naam van de parlementsleden van de VlaamsProgressieven overhandigen we u, alle collega's en aan alle andere mensen in huis, graag een zakje suikerbonen om luister

te geven aan de geboorte. We hopen dat ze u zullen smaken. We hopen vooral dat steeds meer Vlamingen de VlaamsProgressieven zullen smaken. We zijn er ook van overtuigd dat we in ons opzet zullen slagen.

De voorzitter: Ik dank u voor die mededeling.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik denk dat ik de tolk ben van alle fracties als ik zeg dat we die nieuwe geboorte toejuichen. We danken de nieuwe partij ook voor de suikerbonen. We wensen u alle succes toe.

Mijnheer Caron, wat is de juiste naam van uw partij? Is het Spirit-VlaamsProgressieven of de VlaamsProgressieven?

De heer Dany Vandebossche: Ik heb het net gezegd, mijnheer Van Rompuy.

De heer Eric Van Rompuy: Veel succes. We danken de VlaamsProgressieven voor hun cadeautje, hoewel ik het moeilijk heb die naam uit te spreken. *(Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/25*)

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de positie van de mediaspecialisten binnen de Vlaamse Regulator voor de Media en de werking van de VRM na het ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor u staat een ontgoocheld iemand. Ik ben niet echt blij. Ik heb de vraag ingediend omdat ik het onderwerp superbelangrijk vond. Het ligt me zeer nauw aan het hart.

Mijnheer de minister, in de commissie voor Media en tijdens de plenaire vergadering was een van uw

argumenten de afgelopen jaren dat u daar niets aan kunt doen omdat de VRM een autonome, onafhankelijke instelling is. Politiek is die volledig vrij en bevrijd. We hebben die argumentatie ook aanvaard. We wilden niet dat de VRM politiek beïnvloed zou worden. We hebben ons enkel bezig gehouden met concrete zaken.

Vorige week hebben we hier nog gediscussieerd over het ontslag van de voorzitter en de ondervoorzitter. U zei toen dat u dat in beraad hield. Met de nieuwe gegevens die vandaag in de media werden gepubliceerd, begin ik me daar vragen bij te stellen.

Als de media-experts die deel uitmaken van het bestuur van de politie in de mediasector ook al verklaren dat ze onder druk worden gezet om ontslag te nemen, dat ook doen en het daarna terug intrekken, dan gaat het niet alleen over die twee functies binnen de VRM, over de voorzitter en de ondervoorzitter. Dan gaat het over het voltallige bestuur van de politie, over degenen die de mediadecreten in de gaten moeten houden. We zijn het er toch allemaal over eens dat dit geen onbelangrijke zaak is. Mijn vraag is dan ook terecht. Ik onderstreep nogmaals dat ik dit een spijtige zaak vind.

Nu zou men kunnen zeggen dat wat die mensen naar buiten brengen, niet kan. Ik heb echter de reglementen van de orde van de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media uitgeprint. Ik vermoed dat u die kent. Ik wil er toch even uit citeren.

Artikel 14 stelt het volgende: “De bij het Mediadecreet aan de mediaregulator opgelegde en gewaarborgde onafhankelijkheid en de aan de algemene kamer opgelegde en gewaarborgde autonomie, zowel ten aanzien van de politieke overheden als ten aanzien van de economische belangen, zowel extern als intern, moet door de leden van de algemene kamer en de personeelsleden van de regulator die betrokken zijn bij de werking van de algemene kamer te allen tijde worden gerespecteerd.” en “De leden van de algemene kamer en de personeelsleden van de regulator die betrokken zijn bij de werking van de algemene kamer melden onmiddellijk elke omstandigheid die afbreuk doet aan de onafhankelijkheid en de autonomie.”

Ze zijn verplicht melding te maken. Het gaat hier trouwens niet enkel om de algemene kamer van de Vlaamse mediaregulator. Dit geldt ook voor de raad van bestuur. Hoewel de minister de tekst allicht kent, wil ik hier nog even de aandacht op artikel 10 van dezelfde tekst vestigen: “De leden van de raad van bestuur en de personeelsleden van de regulator die betrokken zijn bij de werking van de raad van bestuur melden onmiddellijk elke omstandigheid die afbreuk doet aan de politieke onafhankelijkheid.” Deze zin is door de voltallige raad van bestuur goedgekeurd en ondertekend.

Ik vind politieke onafhankelijkheid op dit vlak bijzonder belangrijk. Ik heb vernomen dat de mediadeskundigen

door de minister, door zijn kabinet of door de politiek in de breedste zin van het woord onder druk zijn gezet. Dat is de reden waarom ik deze actuele vraag heb ingediend. Omwille van interne strubbelingen met de voorzitter en met de ondervoorzitter hebben ze hun ontslag moeten indienen. Aangezien we hierover vorige week een discussie hebben gevoerd, ga ik niet op de details van dit ontslag in.

Ik stel me een aantal vragen en ik hoop dat de minister me een duidelijke uitleg kan geven. Hoewel ik hier gemakkelijk nog een half uur over kan doorbomen, houd ik het bij een paar eenvoudige vragen.

Mijnheer de minister, klopt het gerucht dat de Vlaamse Regering en uzelf een nieuwe mediaregulator samenstellen? Hebben sommige mediadeskundigen, die deel uitmaken van de raad van bestuur van de Vlaamse mediaregulator, hun ontslag ingediend? Zijn de leden van de raad van bestuur en de mediadeskundigen rechtstreeks of onrechtstreeks onder een vorm van politieke druk geplaatst om ontslag te nemen? Waarom is het ontslag van de voorzitter en de ondervoorzitter van de VRM tot nader order nog steeds niet aanvaard?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, wie de voorgeschiedenis van dit dossier en de vorige uitlatingen van de vraagsteller niet kent, zou zowaar geloven dat de Vlaamse Regering politieke druk heeft uitgeoefend.

Mijnheer Verstrepen, indien iemand in verband met deze zaak boter op het hoofd heeft, bent u het. Indien hier iemand onoprecht klinkt, bent u het.

De heer Jurgen Verstrepen: Dat zijn grove beschuldigingen.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verstrepen, dat zijn inderdaad grove beschuldigingen. U begint evenwel zelf met het uiten van een aantal beschuldigingen. U hebt een verhaaltje verteld en vervolgens stelt u me vragen over het verhaaltje dat u zelf in de pers hebt gebracht. Ik citeer De Morgen van deze ochtend: “Er is de voorbije dagen zeer zware politieke druk uitgeoefend, zegt Jurgen Verstrepen. Minister Bourgeois wil de hele VRM opdoeken om vervolgens een nieuwe samen te stellen, waarin de voorzitter desgevallend kan terugkeren. Dat is een grove, niet-tolereerbare inmenging van de politiek in een onafhankelijk agentschap.”

Indien iemand politieke druk op de VRM heeft uitgeoefend, bent u het. U hebt dit niet eenmaal, maar meerdere keren gedaan. U hebt druk uitgeoefend op een manier die strijdig is met het Mediadecreet en het reglement van orde. U hebt kritiek op de werking en op

de uitspraken van de VRM geuit. U bent bijzonder slecht geplaatst om nu kritiek over politieke druk te uiten.

Bovendien is uw kritiek onjuist. U stelt me vragen over een verhaaltje dat u zelf hebt gelanceerd. Dat is natuurlijk leuk. U lanceert iets in de kranten en vervolgens hebt u het over politieke druk.

Er is geen sprake van politieke druk. Ik zoek in alle sereniteit een structurele oplossing voor het probleem van de VRM. Ik heb dat probleem hier vorige keer al toegelicht. Ik heb de secretaris-generaal en de interne audit om een rapport gevraagd. Het rapport van de secretaris-generaal over het administratief onderzoek heb ik ondertussen ontvangen. Hierin staat klaar en onomwonden dat de algemene kamer heeft gefaald en dat er slechts één oplossing is, met name de hersamenstelling van de algemene kamer.

Dat zal de regering doen. De regering zal de leden die hun ontslag hebben ingediend, vervangen. We zullen nieuwe mensen benoemen. Uw beschuldiging dat het de bedoeling is om de voorzitter die ontslag heeft genomen opnieuw op zijn stoel te zetten, raakt kant noch wal. Dat is niet mijn bedoeling of die van de regering. Betrokkene heeft na uw uitlatingen in de krant zelf laten weten dat hij dit niet wil, dat het niet zijn bedoeling is om terug te keren. We zullen dit structureel oplossen. De drie personen die hun ontslag hebben ingediend, zullen worden vervangen. Voor de anderen zal er een decretaal initiatief moeten worden genomen, aangezien er op dit ogenblik in geen enkele tucht- of sanctieregeling is voorzien in het decreet. Niemand heeft dat toen opgemerkt. Bij het VCM was dat ook niet het geval. Welnu, dit is een les die we leren en we zullen dergelijke regeling moeten opnemen.

Er zal een decreet komen waarbij van rechtswege een einde wordt gemaakt aan het mandaat van de leden. Er zal een decreet komen waarbij op een onpartijdige wijze in een tucht- en sanctieregeling is voorzien, met als extreme sanctie een ontslagregeling. Dat zal niet gebeuren omwille van redenen die u graag hebt: niet omdat de rechtspraak ons niet aanstaat en niet omdat de VRM uitspraken doet die wij niet graag horen, die u niet graag hoort of die het parlement niet graag hoort. Dat zal gebeuren als er disfuncties zijn binnen de werking, als er aanleiding is om te zeggen dat er deontologische fouten worden begaan, als er wordt vastgesteld dat er niet wordt gehandeld als een collegiale instelling, en dies meer.

Vandaag nog lees ik in de krant dat leden van de algemene kamer zouden hebben gezegd dat de voorzitter die ontslag heeft genomen, herhaaldelijk bakzeil moest halen. Zulke uitlatingen in de pers bewijzen dat er een structureel probleem is. Dit is een rechtsprekend orgaan dat in collegialiteit moet handelen. Het geeft geen pas dat daar publieke commentaren over worden gemaakt. De

beslissingen worden in consensus genomen. Daar is geen ‘dissenting opinion’ bij. Wat de secretaris-generaal in haar administratieve rapport heeft gesteld, klopt. Er moet een nieuwe samenstelling komen, zonder dat er ook maar één lid van de regering aan denkt om daar op een politieke wijze in te interveniëren. Als iemand politieke kritiek heeft geuit op de uitspraken – en u bent daar slecht voor geplaatst omdat u een betrokkene bent in dezen –, dan bent u het wel. Ik neem dit niet van u!

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik had ten minste verwacht dat u eerlijk zou zijn en niet zou staan liegen. Ik had verwacht dat u zou zeggen wat de feiten zijn. U bevestigt een aantal zaken in één adem. Het doet me heel veel plezier dat u bezig bent met de hersamenstelling van de kamer van het bestuur van de regulator. Ik vind het heel fijn dat in de commissie voor Media al aan bod is gekomen dat er veranderingen moeten komen, bijvoorbeeld op het vlak van bevoegdheden. Dat is een bevestiging.

Maar nu ernstig. Als er iemand verdachtmakingen uit, dan bent u het wel. Op dat vlak ben ik heel erg ontgoocheld in u. Dit gaat niet over een persoonlijk feit, maar over het functioneren van iets wat sowieso vierkant draaide. Ik ben niet de enige die dat in de commissie heeft aangekaart. Ik vind het onze taak als volksvertegenwoordigers om dat aan te kaarten. Als u dat stemmingmakerij vindt en zegt dat de politiek wil ingrijpen, dan vind ik dat zeer droevig. Dat is van een niveau de politiek niet waardig.

Dit heeft te maken met het feit dat de VRM op bepaalde vlakken moeilijk functioneerde. Als u een volledige mediasector wilt negeren, dan is dat uw beslissing. U doet maar als minister van Media. Dat is uw beslissing, waar ik niets op zal zeggen. Als we geen kritiek mogen geven op die regulator en dat agentschap, doek dan maar ineens het parlement of de commissie voor Media op. Dan mogen we helemaal geen vragen meer stellen. Als we vragen stellen over de werking van de VRM, dan is dat geen politieke druk. Totaal niet, want dan zou elk woord dat u zegt ook politieke druk zijn.

Op het ogenblik dat u geen argumenten meer hebt, maakt u er een verhaaltje, een sprookje van dat het niet fijn is en dat ikzelf betrokken partij ben enzovoort. Ik ga daar niet op in, ook al zou u dat misschien graag hebben. Met de gegevens die ik vandaag heb, is dit een voorbeeld van politieke poging tot beïnvloeding van de VRM.

Dat is een beetje zoals Poetin die vaststelt dat hij met zijn nieuw lief in de krant staat en dan maar prompt die krant opdoekt. Dit is slecht voor de hele sector: slecht voor de regulator en slecht voor de media.

U kunt dan wel met gegniffel denigrerend reageren en stellen dat iedereen betrokken partij is en het over

politieke druk hebben. Hier gaat het over iets wat er moet zijn. Bovendien heb ik hier vorige week al gezegd dat ik geen tegenstander ben van een regulator voor de media. Ik ben voor een goed functionerende regulator. We hebben nood aan een vriend van de sector waarbij men te rade kan gaan voor informatie over buitenlandse voorbeelden, en niet aan het zootje ongeregeld dat we de laatste tijd aan het werk hebben gezien. Er bestaat nieuwe Europese wetgeving maar de regulator zegt dat hij dat niet ziet.

Als u dat wegwuift als een akkefietje, en zegt dat het wel in orde komt met een nieuwe samenstelling en een decretale aanpassing van de bevoegdheden van de VRM, dan is dat een spijtige zaak. Er is politieke beïnvloeding van de VRM, en dat is een droevige zaak. Ik had dergelijke reactie van u niet verwacht. Ik meen dat.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Vorige week heeft de minister hier gezegd dat hij wachtte op de resultaten van de audit. De resultaten zijn er. Maar laat ons duidelijk zijn: de VRM als dusdanig moet vanzelfsprekend blijven bestaan. Wie kritiek geeft, wordt onmiddellijk in het hoekje van de tegenstanders van de instelling geduwd. Dat is niet juist. Uit de audit blijkt dat de werking niet goed was. De politieke overheid moet dus met oplossingen komen.

Als er fouten worden gemaakt, zal ik dat hier onder de aandacht blijven brengen. Dat is het recht en de verantwoordelijkheid van de volksvertegenwoordigers. Ik heb het recht om hier over alles mijn gedacht te zeggen. Als we dat niet meer mogen, dan doeken we alles beter op. Uit de audit blijkt nu dat best tabula rasa wordt gemaakt. De heer Verstrepen maakt er een nummertje van, en heeft het over politieke invloed. Als men met een schone lei wil beginnen, dan moet men ze allemaal vragen om ontslag te nemen. Dat is een beetje spijtig, want er zitten mensen in die goed functioneren, en ook onder de media-experts zijn er die niet goed functioneren. In uw antwoord zei u al dat u niet over de nodige middelen beschikt om ze allemaal tot ontslag te dwingen. Ik ben daarom bereid om desnoods een voorstel van decreet uit te werken, want zo kunnen we snel gaan. De heer Vandenbossche maakt opmerkingen, maar wij zijn voorstanders van een goede VRM. *(Opmerkingen van de heer Vandenbossche)*

Het eerste initiatief, het Vlaams Commissariaat voor de Media, met daarin uw vriend, de heer Coremans, werkte niet goed. De heer Baert werkte ook niet goed. We moeten tabula rasa maken en ervoor zorgen dat de media-wetgeving correct wordt toegepast. Wij willen daarbij helpen en een voorstel van decreet uitwerken om zo snel mogelijk nieuwe mensen aan te stellen die correct werken, op elke vergadering aanwezig zijn en in overleg met de actoren goede besluiten uitwerken. De heer Stassen hoort ook altijd het verwijt dat hij tegen de instelling

zelf is. Het is ongelooflijk. De invloed van de loge laat zich gelden, mijnheer Vandenbossche.

Ik wil graag van de minister vernemen of hij bereid is om samen met het parlement zo snel mogelijk in een decreet een duurzame oplossing uit te werken.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, collega's, we mogen de ernst van de situatie zeker niet onderschatten.

Als er aanwijzingen zijn dat de minister actief is tussengekomen en leden van de VRM onder druk zou hebben gezet om ontslag te nemen, dan is dit een zeer ernstig probleem.

Vandaag horen we hier twee klokken versus de minister. Ieder zijn waarheid, maar wat is nu dé waarheid? Voor ons is er in elk geval verwarring en onduidelijkheid. Ik ben van oordeel dat dit probleem belangrijk en ernstig genoeg is om eens grondig te bespreken in de commissie voor Media. De toegemeten tijd bij actuele vragen is daarvoor te kort.

In het antwoord van de minister van vorige week is er sprake van een procesanalyse van het Agentschap Interne Audit, is er sprake van rapporten met juridisch advies en van een administratief onderzoek. Vandaag is er in de krant sprake van een verslag van de secretaris-generaal van het Departement Cultuur, Sport, Jeugd en Media.

Mijnheer de minister, bent u bereid alle desbetreffende documenten en rapporten aan het parlement te bezorgen? Bent u bereid in de commissie voor Media tekst en uitleg te verschaffen over deze zaak? Ik denk dat er genoeg stof is om hieraan een zitting of een deel van de zitting van de commissie Media te wijden.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de minister, mevrouw de voorzitter, geachte collega's, vorige week heb ik op geen enkele manier het tegendeel gezegd van wat ik nu ga zeggen. Integendeel. De heer Decaluwe zegt nu juist hetzelfde als wat ik vorige week heb gezegd. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Ik vraag de Handelingen op. Ik heb hier vorige week gepleit voor een tabula rasa. Zij die hier aanwezig waren, weten dat heel goed. Ik heb gepleit voor een tabula rasa van de Vlaamse Regulator voor de Media. De heer Decaluwe hoor ik nu zeggen dat hij voor een tabula rasa is en dat daarvoor een decretaal initiatief nodig is.

De heer Verstrepen is zeer verrast over de wijze waarop dit allemaal gebeurt. Ik ben helemaal niet verrast.

De heer Verstrepen is inderdaad betrokken partij en schiet altijd op dezelfde.

Ik wil de heer Decaluwe eens een uur of twee onderhouden over de loge want hij kent er niets van.

Minister Geert Bourgeois: De heer Verstrepen is een heel handige jongen. Hij verwacht twee dingen. Ik ben altijd bereid om hier of in de commissie op alle vragen in extenso bewust te antwoorden. Trouwens, ik neem mijn verantwoordelijkheid over aangelegenheden waarover u mij vragen mag stellen. Wat ik niet neem, is dat u inhoudelijke kritiek op de uitspraken van een onafhankelijke regulator – die onafhankelijk moet zijn van Europa – vermengt met uw controlerecht op de regering. *(Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen)*

Zolang ik minister ben, zal ik mij verzetten tegen pogingen uit de politiek om de onafhankelijke uitspraken van de regulator te bekritisieren of te dwarsbomen. Wat ik wel wil, is met u nadenken over regelingen in het decreet om de werking beter te maken. We zouden kunnen denken aan verzoeningspogingen, aan ruling waarbij er dialoog is tussen de regulator en de media, aan een kader voor het sanctiebeleid zodat er geen kritiek kan komen op sterk uiteenlopende sancties voor op het eerste gezicht dezelfde vergrijpen. Dat zouden wij kunnen doen. Maar voor de rest zal de VRM, binnen het kader en binnen het decreet dat wij hebben gemaakt en binnen de werkingswijze die wij hebben vastgelegd, onafhankelijk oordelen. Daar wil ik garant voor staan.

Waar u mij mag over ondervragen en waarin ik zou te kort schieten als ik mijn verantwoordelijkheid niet opneem, is dat wij worden geconfronteerd met een algemeen kader dat disfunctioneel is. Ik heb een rapport van de secretaris-generaal – ik moet de audit nog krijgen – waarin die zegt dat de algemene kamer heeft gefaald en dat er maar één oplossing is: een volledige hersamenstelling.

Wij gaan dat doen. Ik stel vast – en ik heb daarover juridisch advies – dat de decreetgever een decreet heeft gemaakt – wat niemand heeft opgemerkt – dat niet toelaat om zelfs maar tuchtrechtelijk op te treden tegenover leden van de VRM die de regels van deontologie schenden.

Dat is een vergetelheid. Dat is een fout. Zelfs een onafhankelijk rechtsprekend rechter in dit land heeft een tuchtcollege boven zich en kan tuchtsancties krijgen en afgezet worden. Hier kan dat niet.

De regering kan niet overgaan tot ontslag. Dus moet er een decretale maatregel komen. Mijn ontwerp van decreet is klaar. Mijnheer Decaluwe, ik wil graag ingaan op uw suggestie om dat als voorstel van decreet in te dienen.

Ik heb gezegd dat we een aantal structurele maatregelen moeten nemen. We moeten zorgen dat de VRM werkt.

Dat is mijn verantwoordelijkheid. Ik sta niet in voor de uitspraken van de VRM, maar ondanks de onafhankelijkheid, draag ik een politieke verantwoordelijkheid tegenover het parlement, om ervoor te zorgen dat het orgaan goed functioneert. Ik ga die verantwoordelijkheid nemen.

Het decreet laat geen optreden van de Regering toe. Ik wil ook niet dat de regering zelf tuchtsancties kan gaan opleggen, want dat is een zaak die anders opgelost moet worden. We gaan een decreet maken waarin we een scheiding tussen raad van bestuur en algemene kamer doorvoeren, want ook dat was geen goede regeling. We gaan er ook voor zorgen dat tuchtmaatregelen genomen kunnen worden en uiteindelijk ook ontslagregelingen mogelijk zijn. We gaan er decretaal voor zorgen dat er meteen een nieuwe regulator komt die op een goede, gezonde basis kan werken, in volle onafhankelijkheid, zoals dat door het parlement en Europa gevraagd wordt.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik pik het niet dat u zegt dat men met elke vorm van kritiek op de regulator betrokken partij is. U, als minister van Media, ziet niet welke belachelijke maatregelen genomen worden. Alle zenders, de volledige mediasector, van de kleinste regionale zender tot de grootste nationale zender zegt u dat er een probleem is, want de regulator snapt het niet, kan het niet en geeft zomaar boetes. Dan zegt u doodleuk dat ik zomaar kritiek geef op de werking van de Vlaamse Regulator voor de Media. U mag het gaan uitleggen aan VTM, VRT, ATV enzovoort. Leg het maar uit dat zij allemaal fout zijn als het gaat over de werking van de VRM. Dat is de opdracht die ik u vandaag meegeef.

Als kritiek daarop al niet meer kan, vraag ik mij af wat we hier doen.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verstrepen, dat is niet mijn opdracht.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb nog altijd geen antwoorden gehad. U bevestigt eigenlijk dat u gewoon een nieuwe regulator creëert. We wachten nog op de details van de audit, maar die zal wel aangepast worden naargelang het u uitkomt. Wie eruit moet en wie nooit kwam, dat zal er allemaal wel in staan. Ik twijfel daar niet aan.

Mijnheer Decaluwe, ik heb toch ook een vraag voor u. U hebt iets gezegd waar ik zeer voorzichtig mee ben. U zegt dat een nieuwe regulator geïnstalleerd moet worden, met nieuwe mensen die 'correct' zijn. Dan zegt u dat de mensen die daar nu zaten, niet correct waren. Dat is toch logisch.

De voorzitter: We gaan hier niet onderling in debat. Mijnheer Verstrepen, dat kan niet. Dat is een ontwerp voor de commissie.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, u verwijst naar de krant in mijn geval. Wel, dan verwijst ik nu ook eens naar de krant. Liegt Patrick Herroelen, media-expert van de regulator, in de krant? Heeft hij zijn ontslag moeten indienen? Heeft hij zijn ontslag ingediend?

Minister Geert Bourgeois: Hij heeft zijn ontslag niet moeten indienen. U noemt een naam, ik wou niemand noemen. Een derde lid heeft inderdaad zijn ontslag ingediend.

Mevrouw de voorzitter, ik neem het niet dat de heer Verstrepen beweert dat het verslag van de interne audit wel zal worden aangepast aan wat ik wens. Dat neem ik niet. Een interne audit binnen de Vlaamse overheid werkt totaal onafhankelijk.

De heer Jurgen Verstrepen: Waar is het verslag, mijnheer de minister?

Minister Geert Bourgeois: Het interne auditverslag is nog niet klaar. Ik heb vorige week de timing gegeven. De interne audit werkt totaal onafhankelijk. Als die mensen horen wat u als parlementslid zegt over de interne audit, die totaal onafhankelijk de administraties doorlicht binnen de Vlaamse overheid, laat ik de gevolgen voor uw rekening. *(Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen)*

U kletst uit uw nek. Interne audit is een onafhankelijke instelling.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Verstrepen, als ik praat over het niet correct bezig zijn, verwijst ik naar een aantal leden die zo goed als nooit meer kwamen en meer dan de helft van de vergaderingen niet aanwezig waren. Het is mijn pleidooi om ook die heren te vervangen.

Het zijn mensen die niet correct bezig zijn met hun mandaat. Dat is een heel andere invulling dan die die u geeft. We moeten ook eens kijken naar de aanwezigheden. Dat zal al een deel van de oplossing zijn.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Decaluwe, ik vraag gewoon opheldering. Als ik hoor dat de media-experten een signaal geven – en ze hebben weinig mogelijkheden, nog minder dan een klokkenluider – en zeggen dat ze politiek onder druk worden gezet, vind ik het onze plicht om daarop te reageren.

Mijnheer de minister, dan mag u het daar niet mee eens zijn, ik ben het wel met hen eens.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de Tolero-campagne die jongeren wil aanzetten tot meer tolerantie tegenover verschillen in seksuele voorkeur

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de minister, iedere progressieve minister heeft recht op een holebicampagne. Dat is voor u niet anders. U hebt er vorige week een voorgesteld met de op zijn minst provocatieve slogan 'F*ck holebi's en hetero's – Ik ben Tolero'. Campagnes moeten opvallen en moeten, zeker als ze naar dertienplussers gericht zijn, blijkbaar ook cool zijn. Cool zijn betekent in de ogen van de minister blijkbaar het gebruik van allerlei schuttingwoorden, zoals 'fuck' en dergelijke meer.

Ik heb daar twee opmerkingen bij. Ik dacht dat het eerst en vooral de bedoeling was van de overheid, en zeker van de Vlaamse Regering, om een voorbeeldfunctie in de praktijk te brengen – hier wordt 112.000 euro voor uitgegeven – en voor de belastingbetalers dat voorbeeld te geven en niet te vervallen in schuttingtaal. Wat zou u ervan zeggen mocht u straks door een van de collega's worden aangesproken in termen van: 'fuck Van Brempt'? U zou wellicht niet gelukkig zijn en u zou dat naar alle waarschijnlijkheid uit het verslag laten schrappen. Maar wanneer de Vlaamse Regering met belastinggeld hetzelfde doet op T-shirts en affiches, dan vindt men dat cool, dan is dat hip en tof. Ik heb daar een andere mening over.

Ten tweede vind ik het beledigend ten aanzien van jongeren. Ik heb ook drie tieners rondlopen, drie dochters van dertien, zestien en achttien jaar. 'Fuck', 'shit' en ik weet niet wat nog allemaal, behoort niet tot hun dagelijks taalgebruik, en ik hoop dat uw kinderen dat taalgebruik maximaal bespaard blijft. Alsof alle jongeren in Vlaanderen de hele dag, de middenvinger opstekend, 'fuck' en 'shit' naar elkaar roepen. Alsof alle jongeren in Vlaanderen deel uitmaken van een of andere streetgang uit de Bronx. Dat is natuurlijk niet waar en dat weten we allemaal. Ik vind het dan ook beledigend om te denken dat we moeten communiceren met jongeren in dergelijke termen. Dat voor wat betreft de vorm.

Dan is er natuurlijk ook de inhoud, en daar ben ik het ook niet mee eens. Ik dacht dat het de bedoeling was van de Vlaamse Regering om de maatschappelijke norm te respecteren. Tot nader order is de maatschappelijke norm er nog altijd een met respect in eerste instantie voor de natuurlijke samenlevingsvorm tussen man en vrouw. De uitzondering bevestigt de regel. Homoseksualiteit is de uitzondering die de regel bevestigt, met respect voor de uitzondering, zonder discriminatie

ten aanzien van de uitzondering, maar nog steeds de uitzondering op de regel.

Met dergelijke campagnes wordt de indruk gewekt dat het niet meer gaat over een uitzondering maar dat men een gelijkheidsteken plaatst tussen een homoseksuele en een heteroseksuele relatie. Alsof het een supermarktkeuze is tussen Pepsi en Coca-Cola: je kunt het ene pakken maar je kunt ook het andere pakken, het is meer van hetzelfde. Dat is het niet, mevrouw de minister. Zeker voor een regering met christendemocraten in de meerderheid, mijnheer de minister-president, zou ik durven veronderstellen dat die keuze er geen is met een gelijkheidsteken tussen homoseksualiteit en heteroseksualiteit, maar dat men de bewuste keuze maakt voor het gezin als hoeksteen van onze maatschappij, voor de maatschappelijke norm, en dat is er een van een relatie tussen man en vrouw, met respect voor de uitzondering, maar de uitzondering behandelend als uitzondering.

Dat is er allemaal niet meer bij. Zelf met de christendemocraten, waarvan me wordt gezegd dat het dé gezinspartij is in deze regering, leent men zich tot dit soort voor jongeren beledigende, platvloerse campagnes. Ik vraag me af waar de moraliteit heen is.

Mevrouw de minister, vindt u niet dat u jongeren beledigt met dit soort platvloerse en laag-bij-de-grondse campagnes, door te doen alsof jongeren alleen maar in dit soort termen met elkaar communiceren? Meent u niet dat het de taak is van de overheid om het voorbeeld te geven, zowel wat de vorm als wat de inhoud betreft? Zeker wat de vorm betreft, is dat niet het geval: het gaat over beledigend taalgebruik. Dat geldt ook wat de inhoud betreft. Dan heb ik het over respect voor de maatschappelijke norm van het gezin als hoeksteen van onze samenleving in een man-vrouwrelatie, met homoseksualiteit als de uitzondering. Respect, ongetwijfeld. Non-discriminatie, zeer zeker. Maar alles in het juiste perspectief. In deze campagne is dat absoluut niet het geval.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik wil beginnen met het schetsen van de context van de campagne. Een campagne staat immers nooit op zich. Samen met de sector heb ik in het kader van het ruime gelijkheidsbeleid een actieplan met betrekking tot holebi's ontwikkeld. Ik vind immers dat we nog heel wat werk hebben met betrekking tot het genereren van gelijke kansen voor die bevolkingsgroep. In het kader daarvan hebben we heel wat extra aandacht voor jongeren, zowel voor holebi-jongeren als voor de brede jongerengroep. Er zijn twee heel goede redenen om dat te doen. Onderzoek leert ons dat holebi-jongeren het nog altijd heel moeilijk hebben om uit te komen voor hun geaardheid. Ook leert het ons dat ze het heel moeilijk hebben wat hun welbevinden betreft. Uit de zelfmoordcijfers blijkt dat ze gemakkelijker overgaan tot

zelfmoord en dat er ook meer sprake is van alle andere uitingen van zich slecht voelen. Onderzoek leert ons eveneens dat de tolerantie van jongeren tegenover holebi's niet erg groot is, vooral dan als het gaat over jongens, en in het bijzonder allochtone jongens.

Dat betekent dat we blijvend aandacht moeten hebben voor die bevolkingsgroep en werken aan tolerantie tegenover holebi's bij jongeren. Dat is de basis geweest voor het opzetten van een campagne. Daar zijn middelen voor vrijgemaakt. Dat is in het actieplan gezet. Dat betekent dat we ook een aanbesteding hebben uitgeschreven, waarop bureaus hebben ingetekend. Voor alle duidelijkheid: ik heb die campagne niet ontwikkeld. De jurering is in handen gegeven van onder meer de administratie, maar bijvoorbeeld ook 'Wel Jong Niet Hetero' zat mee in de jury. Bovendien is de campagne volledig opgezet in samenspraak met een heleboel jongerenorganisaties, waaronder ook wat katholieke jongerenorganisaties. Deze campagne is daar uit de bus gekomen. Voor alle duidelijkheid: ik heb geen probleem met deze campagne. Mocht ik er een probleem mee hebben, dan zou ik ze niet hebben ondersteund, maar ik heb ze niet bedacht. Het zou ook een bijzonder slecht idee zijn, mocht een minister campagnes beginnen te bedenken.

Ik vind dit een goede campagne, maar nog eens, ze komt vooral uit de koker van jongeren. Ik begrijp dat sommigen het wat moeilijk hebben met het woordgebruik, maar het is daadwerkelijk woordgebruik dat jongeren aanspreekt. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Voor alle duidelijkheid, het is uiteraard niet de bedoeling met dat woordgebruik aan te zetten tot seksuele daden, als de discussie daarover gaat. Het woordje 'fuck' wordt gebruikt in de betekenis van 'de pot op': de pot op met het hokjesdenken, met het onderverdelen van mensen in een heterohokje en een holebihokje. Ongeacht de seksuele geaardheid, we zijn tolerant voor elkaar en respecteren elkaars geaardheid. Dat is de onderliggende doelstelling van deze campagne.

Daarmee komen we eigenlijk tot de essentie van het debat. De rest is immers maar een debat over het soort campagne en de vraag hoe die eruit moet zien. De essentie van het debat is de vraag of de diverse samenlevingsvormen evenwaardig zijn. Ik zal u daar een heel duidelijk antwoord op geven: ja, natuurlijk zijn die evenwaardig. Dat is ook de basis van mijn gelijkheidsbeleid, namelijk de evenwaardigheid van de diverse gezinsvormen.

Ik wil u eraan herinneren dat vandaag een op vijf van onze lagereschooljongeren in een niet-klassiek gezin opgroeien. Ze hebben bijvoorbeeld maar één mama of één papa. Of ze hebben meer mama's en papa's en leven in nieuwsamengestelde gezinnen. Of ze hebben twee papa's of twee mama's. Dat is geen minderheid

meer. Het is de opdracht van de minister van Gelijke Kansen en van de hele Vlaamse Regering om dat te erkennen en om discriminatie uit te bannen. Dat hebben we aangegeven in het voorliggende ontwerp van decreet. Het is bovendien hun opdracht om nog een stap verder te gaan en een actief beleid te voeren zodat al die gezinnen evenveel recht op ontplooiing krijgen.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de minister, het is niet de bedoeling van de campagne 'F*ck hetero's en holebi's' om jongeren aan te zetten tot seksuele daden, u hebt mij gerustgesteld. Maar noch naar de vorm noch naar de inhoud 'bevredigt' uw antwoord mij.

U hebt mij op geen enkel moment uitgelegd waarom uitgerekend de Vlaamse overheid het nodig vindt om zich in vulgaire platvloerse bewoordingen tot de jeugd te wenden. U beledigt de jeugd nu een tweede keer, door te beweren dat dit normale omgangstermen zijn waarin jongeren met elkaar praten. Dat zal wel. Er zijn nogal wat zaken in onze samenleving die helaas door sommigen als normaal worden beschouwd, maar die daarom niet tot voorbeeld strekken. Het is juist de taak van de overheid om een voorbeeldfunctie uit te oefenen. Ze moet niet proberen de meest provocerende en coole campagne aller tijden te maken. Ze baseert zich daarvoor trouwens wellicht op de bevindingen van een of ander duur reclamebureau, dat daar ongetwijfeld veel geld aan verdient. Zoiets krijgt natuurlijk veel aandacht in de media, niet omwille van de inhoud maar louter omwille van de vorm. We hebben dat allemaal als eens gehad. Toenmalig minister Vogels lanceerde de 'bla bla boem boem'-campagne. Nu is het 'F*ck de hetero- en de holebi's' en zo blijft dat maar duren. Ik vind dat zeer betreuenswaardig.

Wat ik nog betreuenswaardiger vind, is het feit dat u openlijk, zonder enige gêne alles gelijkschakelt. U krijgt niet eens meer reactie vanuit christendemocratische hoek. Die gaan hierin mee, die vinden dat allemaal maar normaal. Volgens u is het allemaal hetzelfde: homo, hetero en lesbo. Het is de supermarktkeuze: Coca-Cola, Pepsi-Cola en daarnaast ook nog Mecca-Cola. De jongere moet maar kiezen volgens u. Er wordt geen norm meer vooropgesteld.

Het gaat al lang niet meer over respect – en dat verwijt ik u nu – het gaat al lang niet meer over het wegwerken van discriminatie. Het gaat er nu over dat men vanuit progressieve hoek, dames en heren van CD&V, probeert om verschillende samenlevingsvormen gelijk te stellen. De twee mama's, of drie mama's of de twee papa's, dat wordt getolereerd, en dan er is ook nog man en vrouw, dat is gewoon een vrije keuze. Misschien moet er binnenkort wel een campagne komen die tolerantie vraagt ten aanzien van hetero's.

Mevrouw de minister, de maatschappelijke norm in ons land en in heel Europa is er nog steeds één van een

relatie tussen man en vrouw, met respect voor de uitzondering. Ik doe daar niet denigrerend en discriminerend over. Daar ging het vroeger over in het beleid: geen belediging ten opzichte van de uitzondering, geen discriminatie ten opzichte van de uitzondering. Maar op dit moment zijn we aan de gelijkenschakeling van al die relatievormen bezig. Dat is het oorspronkelijke doel – dat nu ook gerealiseerd wordt – van alles wat progressief is in Vlaanderen. En dat is aan de gang met de stilzwijgende medewerking en collaboratie van de christendemocratie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer Dewinter, ik ben homo en ik heb daar niet voor gekozen. Ik neem aan dat u ooit verliefd bent geworden op een meisje, en ik neem aan dat u daar niet voor gekozen hebt. U bent gewoon verliefd geworden. Laat het voor eens voor altijd duidelijk zijn, dit is geen keuze, maar een gegeven.

Mevrouw de minister, ik wil u feliciteren met deze campagne. De reacties die ik heb gekregen, en dat waren er toch wel wat, waren uitsluitend positief. Het is dus een goede campagne. Ik wil u, mijnheer Dewinter, dan ook bedanken voor uw actuele vraag. Dankzij uw vraag en dankzij het verzet van de vzw Actie Gezin, is deze campagne nu al heel de week in alle media, kranten, radio en televisie. Bedankt om deze campagne mee te willen ondersteunen.

Mijnheer Dewinter, u hebt daarstraks gezegd dat er geen gelijkheidsteken moet staan tussen een homoseksuele en een heteroseksuele relatie. Ik vraag u, vindt u een homoseksuele relatie minderwaardig? (*Applaus*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Roegiers, u hebt met mijn seksuele voorkeur geen bal te maken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*).

Ik vind dat een private keuze, de mijne en, ik zal het maar toegeven, verontschuldig me, die van mijn vrouw. Maar ik loop daar niet mee te koop. Dat debat wil ik hier niet voeren met u.

Het gaat niet over evenwaardigheid, zelfs niet over gelijkwaardigheid, het gaat over het feit dat er een maatschappelijke norm is, waarbij 95 percent van de bevolking kiest voor een man-vrouwrelatie binnen het gezin. Daar is niets fout aan, integendeel. Ik vind dat een goede keuze en ik moedig die aan. Ik heb de kracht van mijn overtuiging om dat te durven verdedigen. Velen durven dat niet meer. Het is taboe, het is niet progressief, het is niet in, het is niet cool. Het is bijna discriminerend om voor die keuze uit te komen. Als overheid moeten we de maatschappelijke norm, die nog steeds geldt in Vlaanderen, tot spijt van wie het benijdt, durven verdedigen, met respect voor de

uitzondering, zonder discriminatie, zonder belediging, maar wel met de erkenning dat homoseksualiteit tot nader order de uitzondering blijft.

In die context moeten we de keuze durven maken voor het gezin en voor de relatie tussen man en vrouw. Daar is niets, maar dan ook helemaal niets mis mee, zelfs niet anno 2008. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Kathleen Van Brempt: Ik heb daar bijzonder weinig aan toe te voegen. Mijnheer Dewinter, het spreekt vanzelf dat u me deze vraag stelt. We zijn uiteindelijk tot de essentie gekomen. Het is dat soort maatschappelijke-normdiscussies zoals u die ziet, die haaks staan op het hele gelijkheidsbeleid dat ik, samen met de Vlaamse Regering, voer.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het weglaten van discriminatie op basis van seksuele geaardheid uit de nieuwe Europese antidiscriminatie-richtlijn

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de Europese Commissie is op dit ogenblik volop bezig met het uitwerken van een nieuwe antidiscriminatie-richtlijn met betrekking tot de handel in goederen en diensten. Hoewel daarover nog niet zoveel bekend is, is uit verklaringen van de Europese commissaris, de heer Spidla, duidelijk geworden dat het toepassingsveld van deze antidiscriminatie-richtlijn zou worden verengd tot mensen met een handicap. Dit betekent dat, in vergelijking met vorige antidiscriminatie-richtlijnen, zaken als seksuele geaardheid, huidskleur, godsdienstbeleving, niet meer zouden worden opgenomen in het toepassingsveld van deze Europese richtlijn.

Concreet betekent dit dat een koppel dat een huis wil huren, want daarover gaat handel in goederen en diensten, en dat geweigerd wordt door de huisbaas omdat het om twee mannen gaat, geen grond meer heeft om zich op te beroepen.

Bij kinderen van wie de ouders een andere godsdienst beleven dan in een bepaalde school de norm is, zal de school het recht hebben om die kinderen te weigeren en Europa zal daartegen niet meer in het verzet kunnen komen.

Dit is een verontrustend vooruitzicht en het betekent voor Europa een gigantische stap achteruit. Ik betreur dat,

samen met een aantal organisaties die mij vanmorgen hebben laten weten dat ze in het verzet gaan tegen deze op stapel staande Europese richtlijn. International Lesbian and Gay Association heeft me dat al laten weten, maar ook het European Network Against Racism heeft laten weten dat deze richtlijn angst inboezemt.

Mevrouw de minister, ik hoop dat aan het verzet van deze groeperingen ook een institutioneel luik kan worden verbonden. Bent u bereid om samen met de Vlaamse Regering in het verzet te gaan tegen de verenging van deze antidiscriminatie-richtlijn? Bent u bereid om dit punt aan te kaarten bij het eerstvolgende overleg met uw federale collega en met uw collega's uit de andere gewesten en gemeenschappen, waar het standpunt moet worden voorbereid met betrekking tot deze richtlijn, om zo alle Belgische gemeenschaps- en gewestregeringen op één lijn te krijgen?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Roegiers, u kent ongetwijfeld de Europese context waarop wij ons beleid enten. Binnen de Europese richtlijnen is er aan de ene kant de horizontale richtlijn, en die gaat over arbeid en een breed aantal gronden van discriminatie waaronder de seksuele geaardheid, en daarnaast zijn er twee specifieke richtlijnen, de ene gaat over ras en de tweede over geslacht. De regelgeving is dus nog niet volledig en het was bekend, en dit werd trouwens opgenomen in het programma van de Commissie, dat men er een vervolg aan zou breien en dat er een bijkomende richtlijn zal komen om alles te vervolledigen.

De logica der dingen zou zijn dat men zou werken aan een verbreding op het vlak van de gronden en van de verschillende levensdomeinen. Ik had dus verwacht dat een combinatie zou worden gemaakt tussen de levensdomeinen en de gronden van discriminatie. Dat is de logica der dingen en dat was mijn verwachting, en ik meen ook die van vele anderen.

Het klopt dat de indicaties de andere richting uitgaan. Zowel Barroso als Spidla zouden bezig zijn met het terug specifiek maken van de richtlijn voor personen met een handicap. Ze keren dus terug naar één grond van discriminatie in plaats van naar een brede grond van discriminaties.

Er is nog niets beslist, het college van commissarissen zal beslissen op de zitting van 29 april. Het gaat dan nog maar om een voorstel, de echte politieke besluitvorming begint dan uiteraard nog maar pas in het parlement en de raad.

Ik maak me hier samen met u wel wat zorgen over. Voor alle duidelijkheid: het is heel belangrijk dat we de

discriminatiegrond ‘personen met een handicap’ versterken. Dat is geen enkel probleem, maar we moeten op alle gronden versterkend werken, ook op die van de seksuele geaardheid.

Hoe zit het nu met de Vlaamse Regering? Over dit specifieke probleem moeten we in de Vlaamse Regering nog praten. We moeten bekijken hoe we zelf een standpunt kunnen innemen, maar eigenlijk is dat standpunt er al. Het staat immers in het decreet dat morgen in de commissie zal worden besproken: het Vlaamse Gelijkekansen- en Gelijkebehandelingsdecreet. Daarin wordt de combinatie gemaakt die Europa ook zou moeten maken. In het decreet wordt een brede aanpak op allerlei levensdomeinen gecombineerd met een brede opsomming van discriminatiegronden. U weet ongetwijfeld dat de discriminatiegronden die de Vlaamse Regering heeft geselecteerd, veel uitgebreider zijn dan de discriminatiegronden die in de Europese richtlijnen werden opgenomen. Uiteraard staat seksuele geaardheid erin.

Bovendien gaan we nog een stap verder: het gaat niet alleen over antidiscriminatie of gelijke behandeling, maar het wordt ook decretaal verankerd als een thema van gelijkekansenbeleid.

Ik ga binnen de Vlaamse Regering, en in het bijzonder met minister Bourgeois, bekijken hoe wij ons kunnen aansluiten bij de landen die zich vandaag al hebben uitgesproken voor een brede benadering van de Discriminatie-richtlijn. Onder meer Zweden, Spanje, Frankrijk en Finland hebben al gezegd dat ze tegen deze achteruitgang op Europees niveau zijn. Ik ga bekijken hoe we daar vanuit Vlaams en Belgisch niveau kunnen bij aanpakken opdat we, indien de Europese Commissie toch zou beslissen om deze enge benadering te hanteren, in de Europese Raad en in het parlement onze stem kunnen laten horen.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw heel duidelijke antwoord. Ik wens u heel veel succes en ik hoop dat België het volgende land wordt in het rijtje van landen die zich nadrukkelijk verzetten tegen dit soort verenging van discriminatie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de oplopende wachttijden voor adoptie

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, afgelopen weekend

hebben we in de kranten een aantal artikelen kunnen lezen waarin kandidaat-adoptanten opnieuw hun beklag deden over de adoptieprocedure. Het ging niet enkel over de oplopende wachttijden, maar ook over de ingesteldheid van Kind en Gezin en de daaruit voortvloeiende ontevredenheid bij de kandidaat-adoptanten.

Mijnheer de minister, sinds het decreet Interlandelijke Adoptie in 2005 werd goedgekeurd, hebben er zich al een aantal problemen voorgedaan. Ik heb u en uw voorganger, minister Vervotte, daar al verschillende keren over ondervraagd in dit parlement. Wij vernemen nu dat de wachttijden opgelopen zijn tot gemiddeld vier jaar. Het is duidelijk dat de caw's er niet in slagen om binnen de gestelde termijn van twee maanden het maatschappelijk onderzoek te voltooien.

In de commissie voor Welzijn in oktober vorig jaar hebt u gemeld dat u dit jaar extra budget zou uittrekken om extra voltijdse werkrachten aan te werven om dit probleem aan te pakken. Ik begrijp dat het aantal aanvragen fors is gestegen, waardoor de druk bij de betrokken diensten is toegenomen. Misschien moeten we daarom structurele maatregelen zoeken, eventueel via een decreet, om dat probleem op te lossen.

Het verontrust mij dat in de kranten meer en meer gewag wordt gemaakt van problemen met de ingesteldheid van Kind en Gezin, die te conservatief en te negatief zou zijn ten aanzien van de kandidaat-adoptanten. Er vallen ook woorden als ‘betuttelend’ en ‘te amateuristisch’. Kind en Gezin zou te streng zijn bij het beoordelen van de geschiktheid van de kandidaat-adoptanten. Daarbij wordt het traditionele gezin vaak als standaard vooropgesteld.

Een kind adopteren doe je niet zomaar. Daarbij wordt niet over één nacht ijs gegaan. Het is dan ook van groot belang dat het maatschappelijk onderzoek op een degelijke manier gebeurt. We vernemen echter dat de onderzoeksmethodes van de caw's te wensen overlaten. We stellen bovendien vast dat de jeugdrechters de adviezen meer en meer naast zich neerleggen. Dat is iets om over na te denken.

Een kandidaat-adoptant stelde het als volgt: “Kind en Gezin vertrekt vanuit het standpunt dat niemand geschikt is als kandidaat-adoptant tenzij het tegendeel wordt bewezen.”

Mijnheer de minister, bent u van plan om initiatieven te nemen om de wachttijden voor de kandidaat-adoptanten structureel in te perken, al dan niet via een decretaal initiatief?

Bent u bereid om na te gaan in welke gevallen de jeugdrechters het advies van de caw's niet volgen? Misschien kunnen we daar bepaalde conclusies uit

trekken. Hanteren de verschillende caw's verschillende onderzoeksmethodes? Zijn daarvoor richtlijnen gegeven vanuit Kind en Gezin?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Het is inderdaad zo dat er een bepaalde periode zit tussen het aanmelden en het tot een goed eind brengen van een interlandelijke adoptie. Het gaat niet over een gemiddelde van vier jaar maar van 31 maanden. Dat wisselt naargelang het land van oorsprong van het kind. Dat heeft uiteraard te maken met het feit dat de tijd waarop kandidaat-adoptanten moeten wachten op de komst van hun adoptiekind, bestaat uit drie hindernissen: het maatschappelijk onderzoek, het afleveren van een geschiktheidsvonnis door een rechter, en de wachttijd die verstrijkt tussen het bekomen van een geschiktheidsvonnis en het tot stand komen van een adoptie.

Ik zal u straks de cijfers geven van het aantal geschiktheidsvonnissen en het aantal aangemelde ouders. Dat cijfer overstijgt ruimschoots het aantal beschikbare kinderen. Dat verklaart ook een deel van die wachttijd.

Die 31 maanden hebben in eerste instantie te maken met de duur van het maatschappelijk onderzoek. Wat decretaal bepaald is, wordt niet gehaald. De gemiddelde wachttijd bedroeg in januari van dit jaar 158 dagen, dus ruim 5 maanden. In februari waren dat nog 144 dagen, in maart 140 dagen.

Aan de hand van de laatste cijfers stelt u zelf vast dat de duurtijd van het maatschappelijk onderzoek korter is geworden en nog altijd afneemt. Momenteel bedraagt de duurtijd 140 dagen. Deze termijn legt echter niet de volledige termijn van 31 maanden uit.

Het gaat hier over een dossier waarin met veel respect moet worden gesproken over de adoptiekinderen en over de kandidaat-adoptieouders. Voor die kandidaat-adoptieouders gaat het om een belangrijke stap in hun leven en ik ga ervan uit dat dit nooit lichtzinnig gebeurt. Verder moeten we ook respect opbrengen voor al diegenen die daar professioneel mee bezig zijn. Het gaat om een sector waarin 884 kandidaat-adoptanten zich aanmelden en waarin binnen datzelfde jaar 162 kinderen in Vlaanderen aankomen met een geslaagde adoptie. Uit de verhouding van 8 op 2 blijkt dat heel wat kandidaat-adoptanten weliswaar een geschiktheidsvonnis krijgen maar daarmee nog niet de garantie hebben op een snelle adoptie. Dat kan een deel van de heel begrijpelijke frustratie verklaren.

Om die wachttijd van het maatschappelijk onderzoek te verminderen, heb ik voorzien in extra middelen. Ik heb in het kader van de begroting 700.000 euro ingezet. Kind en Gezin maakt zich sterk dat daarmee tegen eind 2009 de wachttijd tot de normale proportie zal zijn herleid.

Laten we ook rustig praten over het al dan niet professioneel zijn van het maatschappelijk onderzoek. Als er 800 kandidaten zijn voor 200 kinderen die in aanmerking komen voor adoptie, zullen sommige kandidaat-adoptanten ontgoocheld worden. Trouwens, laten we blij zijn dat minder en minder kinderen voor adoptie worden aangeboden. Dat bewijst ook dat het ontwikkelingswerk in bepaalde landen zijn vruchten afwerpt. Onze eerste ambitie mag niet zijn veel kinderen uit minder geprivilegieerde landen naar hier te halen. We moeten vooral oplossingen vinden voor de kinderen in nood.

Als we mensen moeten ontgoochelen, dan moeten we dat niet doen via het uitreiken van een attest van ongeschiktheid. Het moet perfect denkbaar zijn om in grote transparantie te zeggen dat de kandidaten wel geschikt zijn, maar dat een adoptie niet onmiddellijk mogelijk is. Wat dat betreft, is er nog wat werk aan de winkel om ervoor te zorgen dat de manier waarop een en ander wordt gecommuniceerd minder kwetsend is ten aanzien van de ouders.

Ik wil er toch de nadruk op leggen dat er een draaiboek is uitgewerkt, waarbij de caw's wel degelijk geacht worden op eenzelfde manier te werken. Fouten zullen er altijd zijn. Het feit dat de rechter de uiteindelijke beslissing neemt, maakt dat er een eerste controle is om na te gaan of het advies – en meer is het niet – van de caw's al dan niet goed is. Het draaiboek wordt vandaag geëvalueerd. In het najaar zullen, indien nodig, bijstellingen worden doorgevoerd.

Mevrouw Van der Borgh, ik ben er me van bewust dat de kwaliteit van maatschappelijk onderzoek voortdurend moet worden gescreend. Ik vraag wel begrip voor het feit dat er tijd nodig is om een wetgeving die in 2006 tot stand is gekomen, volledig in werking te laten treden. Het feit dat we nu 700.000 euro extra vrijmaken om de caw's te versterken, zou ervoor moeten zorgen dat de situatie geregulariseerd wordt.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U bent uitvoerig ingegaan op het aspect van de wachttijden. U hebt getracht aan te tonen dat die korter worden. Wij ontvangen andere signalen. U hebt het over 31 maanden. Ik had het uiteraard over 4 jaar. Het gaat dan om de hele procedure.

Minister Steven Vanackere: Bij mij ook.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Dan zullen we alles toch eens goed naast elkaar moeten leggen, want er is toch een opmerkelijk verschil.

Het andere aspect dat ik wil benadrukken, is de manier waarop de maatschappelijk werkers het onderzoek doen. U bent daar iets te weinig op ingegaan. Heel wat

jeugdrechters leggen die adviezen naast zich neer. We moeten die zaak dan ook durven evalueren. We moeten daar lessen uit trekken. Ik heb begrepen dat er een draaiboek is, dat zal worden geëvalueerd. Dat is belangrijk. Ik hoop dat we kunnen beschikken over het verslag.

Ik blijf wat op mijn honger zitten. U gaat daar iets te gemakkelijk overheen. We moeten die zaak grondig bekijken. Maatschappelijk werkers verrichten hun werk met een bepaalde ingesteldheid. We moeten echter durven erkennen dat er gradaties zijn tussen heel jonge mensen en mensen die bepaalde situaties hebben meegemaakt. De ingesteldheid is dan ook anders. Het kan er zeer emotioneel aan toe gaan. We moeten daar oog voor hebben.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik deel de bekommernis over de toch wel onaanvaardbaar lange wachttijden. De wachttijden voor het maatschappelijk onderzoek in het kader van de adoptieprocedure zijn onredelijk lang. Naar aanleiding van het vandaag gepresenteerde jaarverslag van de ombudsman werd dat ook als een van de pijnpunten binnen het beleidsdomein Welzijn aangeklaagd. De klachten die werden overgemaakt aan de ombudsman, werden gegrond verklaard omdat de redelijke behandelingstermijn werd overschreden.

Vandaag zijn er bijkomende budgetten voor de uitbreiding van de teams. Ik vrees echter dat het probleem van de wachttijden niet zal verdwijnen. De verhoging van het budget volstaat niet om het probleem onder controle te krijgen.

Ik kan de frustratie op het terrein volledig begrijpen. Indien zou blijken dat de bijkomende budgetten niet zouden volstaan om de lange wachttijden tot de wettelijke termijnen terug te brengen, zouden onmiddellijk structurele maatregelen moeten worden genomen. Mevrouw Van der Borgh heeft hier ook toe opgeroepen. We zullen vrij snel weten hoe het zit. We moeten een oplossing zoeken, in de eerste plaats in het belang van de adoptieouders, die vaak al een lange lijdensweg achter de rug hebben en waar ik veel respect voor heb, maar ook in het belang van het adoptiekind, dat het recht heeft om zo vlug mogelijk in een hopelijk warm gezin terecht te komen.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, in eerste instantie wil ik de minister voor zijn antwoord bedanken. In 2005 is de federale adoptiewetgeving gewijzigd en is het decreet betreffende de interlandelijke adoptie tot stand gekomen. Als politieke verantwoordelijken moeten we onze verantwoordelijkheid opnemen.

Het woord 'evaluatie' is hier al meermaals gevallen. Wat de voorbije dagen in de dagbladen heeft gestaan,

moet hierbij in rekening worden gebracht. In januari 2008 heb ik de minister reeds over dit onderwerp geïnterpelleerd. Hij heeft toen naar het Steunpunt Nazorg Adoptie verwezen. Het is belangrijk de betrokken kandidaat-adoptieouders hierin op te nemen. We moeten de evaluatie zo reëel mogelijk maken.

De adoptiewetgeving is zeer belangrijk. We zijn er steeds van uitgegaan dat alle kandidaat-adoptieouders dezelfde ingesteldheid hebben. Ik ben ervan overtuigd dat het belang van het kind steeds primeert. Het is belangrijk dit hier te benadrukken. Geen enkele kandidaat-adoptieouder twijfelt hieraan. Ik erger me enkel aan bepaalde uitspraken in de dagbladen. Ik heb hier zelf een term voor bedacht. Het is niet de eerste keer dat ik moet vaststellen dat belangrijke verantwoordelijken verklaren dat mensen hier nogal lichtzinnig mee omgaan. Ik ben tevreden dat de minister in zijn antwoord duidelijk heeft gesteld het hier niet eens mee te zijn. Mensen zouden immers kunnen denken dat kandidaat-adoptieouders aan het Madonna- of het Angelina Jolie-syndroom lijden. Dit is absoluut niet het geval. Kandidaat-adoptieouders dienen een hele procedure te doorlopen. Zij die dit wensen te doen en die zich aan de wetgeving wensen te houden, vragen respect voor hun dossier en voor hun situatie. Dergelijke uitspraken zijn een kaakslag voor alle actoren die bij de procedure, van de voorbereidingen tot het einde, zijn betrokken.

Ik wil vandaag een oproep lanceren om niet enkel dergelijke zaken aan te kaarten, maar om ook effectief werk van een gezamenlijke zoektocht naar constructieve oplossingen te maken. Op die manier kunnen we de evaluatie mogelijk maken. We hebben in het verleden al perfect bewezen dat verbeteringen mogelijk zijn. Iedere kandidaat-adoptieouder krijgt nu een kopie van het maatschappelijk onderzoek. De lopende dossiers krijgen nu voorrang op de nieuwe dossiers. We kunnen zeker nog wijzigingen in die zin doorvoeren.

Ik wil met twee citaten van de minister eindigen. In de beleidsnota 2008 heeft de minister zelf gesteld dat hij de instroom van de kandidaat-adoptieouders beter op de te realiseren adopties wil afstemmen. Dit punt is tijdens de discussie in de commissie in januari 2008 aan bod gekomen. De minister heeft toen verklaard dat de Vlaamse Centrale Autoriteit Adoptie (VCA) mogelijke oplossingen onderzoekt. Ik heb de minister toen opgeroepen om geen demotiverende maatregelen te treffen om de wachtlijsten weg te werken. Eergisteren heb ik in de krant gelezen dat de minister zelf van mening is dat demotiverende maatregelen geen oplossing voor de wachtlijsten vormen.

Mijnheer de minister, laten we hier samen werk van maken. Bent u bereid om, samen met ons, het decreet te wijzigen? Hoewel u eigenlijk al een antwoord hebt gegeven, wil ik u tevens vragen hoe u de wachtlijsten tegen 2009 wil wegwerken. Uiteindelijk gaat het hier

om een gegeven waar we zeer voorzichtig mee moeten omspringen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij diegenen die het belang van het kind naar voren schuiven. Ik ben blij dat alle sprekers dat aanhalen. We vinden dat ook erg belangrijk. Het belang van het kind is trouwens in verschillende internationale verdragen opgenomen en moet ons uitgangspunt blijven.

Ik was ook wat geschrokken van de artikels waarin staat dat Kind en Gezin ervan uitgaat dat ouders niet geschikt zijn tot het tegendeel is bewezen. Ik ben dan zelf beginnen na te denken over de vragen die worden gesteld. Ik ben er niet zeker van of zelfs ik met vier kinderen in aanmerking zou komen voor adoptie. Als ik de verhalen hoor van mensen die in die procedure zitten, dan denk ik dat zelfs ik geen geschikte kandidaat zou zijn.

Het is belangrijk dat de procedure duidelijk is. Het draaiboek is erg belangrijk zodat alle maatschappelijke assistenten dezelfde criteria gebruiken. Ik durf ook te pleiten voor 'peer review' zodat we kunnen garanderen dat beoordelingen in alle provincies dezelfde zijn. Er moet zo weinig mogelijk interpretatie zijn door de individuele maatschappelijke assistenten, hoewel dat nooit volledig uit te sluiten valt. Het draaiboek is belangrijk, maar ik pleit voor een zekere afstemming tussen de verschillende maatschappelijke assistenten.

De procedure is bepaald, en de eerste stap is de voorbereidende cursus. Ik vraag me af of we die cursus niet naar een latere fase kunnen brengen. Kandidaten doorlopen eerst de cursus en worden daarna aan het onderzoek onderworpen. Misschien moeten we eerst het onderzoek voeren en dan pas de cursus, of de cursus in twee fases houden. Op die manier geven we geen valse hoop. Er moet duidelijk worden megedeeld aan de kandidaat-adoptanten dat het niet is omdat ze de procedure volledig succesvol doorlopen dat ze dan zeer snel een kindje toegewezen krijgen. Daar zijn we afhankelijk van de toestroom van kindjes. We moeten inderdaad blij zijn dat de toestroom beperkt is. Het moet wel een duidelijke boodschap zijn aan de kandidaat-adoptanten dat als de procedure doorlopen is, er nog geen garantie is op een snelle toewijzing.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de minister, de procedure impliceert ook een tussenkomst van de rechter. Er heeft u nog niemand gevraagd om via uw federale collega van Justitie de werkdruk op de jeugdrechtbanken in die materie op te nemen in de evaluatie.

Proefondervindelijk heb ik enkele kandidaat-adoptanten ontmoet wier dossier sinds september 2004 bij de recht-

bank ligt. Tot op heden zijn ze door herschikkingen van kamers nog niet uit de impasse geraakt. Kunt u het beleid op dat punt evalueren? Ik pleit ook voor een evaluatie van de druk van de maatschappelijke assistenten.

Ik pleit verder voor een doorgedreven doorzichtigheid voor de kandidaten. We mogen niet uit het oog verliezen dat iedereen die meent voor adoptie in aanmerking te komen, al een hele weg heeft afgelegd van alle mogelijkheden die zich in de wetenschap aandienen om aan kinderen te geraken. Die mensen moeten emotioneel tot het minimum worden belast.

Minister Steven Vanackere: Er wordt terecht gewezen op de noodzaak om stappen te ondernemen. Laat ons ook oog hebben voor het feit dat die stappen voor het ogenblik vruchten afwerpen. De gemiddelde wachttijd in januari was 158 dagen, twee maanden later 140 dagen. Als we aan dat tempo verder blijven werken, dan hebben we nog voor het einde van 2009 een situatie waarin het decreet wordt gerespecteerd.

Met andere woorden: het is goed om op te roepen om aan de kar te trekken, maar we doen dat ook. In vergelijking met vorige jaren zijn er 20 procent meer maatschappelijke onderzoeken afgewerkt. Onze maatregelen hebben dus wel degelijk effect.

Mevrouw Hoebeke, de justitiële overheid doet haar deel. De rechtbanken hebben in 2007 50 procent meer geschiktheidsvonnissen afgeleverd dan het jaar voordien. Daar wordt aan gewerkt, langs de hele ketting.

Als minister van Welzijn word ik geacht om de professionals het voordeel van de twijfel te gunnen. We moeten ervan uitgaan dat mensen feilbaar zijn, maar wel dat ze proberen om zo goed mogelijk te functioneren. Een negatief advies komt voor elke kandidaat-adoptant kwetsend over, wat hem of haar ertoe brengt om in de procedure te zoeken naar wat er beter had gekund. Wie alleen positieve adviezen aflevert, zal wellicht alleen te horen krijgen dat alles goed verloopt. We hebben evenwel de verantwoordelijkheid om wat in het decreet is ingeschreven – een maatschappelijk onderzoek – ernstig te nemen. Niet iedereen die kandidaat is, is geschikt. We moeten aanvaarden dat professionals proberen dat onderzoek zo goed mogelijk uit te voeren. Uiteraard is alles verbeterbaar.

Ten slotte wil ik zeggen dat we inzake de kwaliteit toch stappen vooruit hebben gezet, Mevrouw De Wachter wees er al op. Het verslag wordt meteen naar de kandidaat-adoptanten gestuurd wanneer het naar de rechtbank gaat. Ik ben bereid om samen met de federale overheid stappen te zetten om de kwaliteit van de procedure te verbeteren. We zijn daar al mee bezig en ik hoop dat de toestand op korte termijn normaliseert.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik stel vast dat alle neuzen in dezelfde richting staan. Uiteraard zijn er

stappen vooruitgezet en uiteraard twijfelt niemand aan de expertise van de professionals. Toch heb ik begrepen dat er nood is aan een evaluatie van een aantal aspecten. Ik denk dat we elkaar op dat punt kunnen vinden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bespreking van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde op het Overlegcomité van 23 april 2008

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, vandaag is het Overlegcomité bijeengekomen om te beraadslagen over het dossier inzake de nieuwe btw-regeling, maar ook over B-H-V. Dat gebeurde niet omdat u of iemand anders dat zo graag doet, maar omdat dit het logische gevolg is van het belangenconflict dat het parlement van de Franse Gemeenschap in november heeft ingeroepen. In een Belgabericht lees ik dat vandaag akte is genomen van het advies van de Senaat. Ik neem aan dat ik dat mag geloven.

Wat moeten we ons daarbij voorstellen? In het advies van de Senaat – dat niet door ons is goedgekeurd – staat er: “De Senaat stelt vast dat het zoeken naar een oplossing van het probleem is geagendeerd in het kader van de lopende onderhandelingen, zoals weergegeven in het voorstel van bijzondere wet houdende institutionele maatregelen.” De Senaat adviseert met een verwijzing naar de Griekse kalender, en in elk geval naar de tweede fase van de staatshervorming.

Mijnheer de minister-president, welke houding hebt u op het Overlegcomité ingenomen? Hoe moet ik dat interpreteren?

Er zijn twee mogelijkheden. De eerste is dat men er akte van neemt en akkoord gaat dat men een onderhandelde oplossing zoekt in het kader van de tweede fase van de staatshervorming, zoals het in de memorie van toelichting van de bijzondere wet over de borrelnootjes staat. Als dat akte nemen is, dan gaat u flagrant in tegen uw eigen regeerakkoord.

De tweede mogelijkheid is dat men er akte van neemt maar niet akkoord gaat met het advies. Dan is de vraag: wat nu, hoe moet het nu verder? Want als u niet akkoord gaat met het advies van de Senaat, dan vraag ik wat u

gaat doen want het Vlaamse regeerakkoord is heel duidelijk. Er staan twee principes in: onverwijld de splitsingsvoorstellen goedkeuren – het is van 2004, het wordt een beetje lachwekkend – en goedkeuren zonder prijs. U verwijst in uw regeerakkoord naar het engagement ten aanzien van de burgemeesters: “Het arrest moet worden uitgevoerd. Politiek betekent dat de splitsing van de kieskring en daarvoor moet geen enkele prijs worden betaald.” Verder staat er nog: “De Vlaamse Regering zal parallel en tegelijk de institutionele middelen aanwenden waarover ze in het kader van het coöperatief federalisme beschikt, om dit te realiseren.”

Mijnheer de minister-president, wat betekent voor u ‘akte nemen’? Gaat u akkoord of niet? Als u niet akkoord gaat, wat gaat u dan doen in het kader van wat in het regeerakkoord staat? Wat hebt u al gedaan om in het kader van het coöperatief federalisme maatregelen te nemen of initiatieven te nemen om die splitsing eindelijk te realiseren? Laat uw licht schijnen in de duisternis.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, wat er vanmorgen is gebeurd rond dit onderwerp, is wat u daarnet correct hebt weergegeven. Wij hebben akte genomen van het advies van de Senaat van 19 maart 2008 en u hebt het correct voorgelezen. U vraagt wat akte nemen juist betekent. Ik ben zeer blij dat ik de gelegenheid krijg om dat even toe te lichten en het licht in de duisternis te laten schijnen.

Akte nemen in het kader van het Overlegcomité wil zeggen dat we het advies van de Senaat hebben gekregen en dat we daar akte van nemen. Het gaat over uw tweede interpretatie: wij nemen er akte van, maar wij zeggen niet dat we het goedkeuren. Bij akte nemen is er iets dat wordt voorgelezen en dat wordt voorgelegd, waarvan wij dan akte nemen.

De ministers Van Mechelen en Anciaux waren ook aanwezig op het Overlegcomité. Dat minister Anciaux daar was, is zeer uitzonderlijk, maar er stonden een aantal punten op de agenda waarin hij erg geïnteresseerd was. Ik heb er nog eens gezegd dat het standpunt van de Vlaamse Regering gekend is via mijn document voor het Octopusoverleg. Ik citeer: “De splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is in dit verband een belangrijke Vlaamse eis omdat de huidige regelgeving geen rekening houdt met de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden zoals bepaald in artikel 4 van de Grondwet. De Vlaamse overheid verwerpt dan ook elk initiatief dat ingaat tegen onze vraag voor respect voor het Nederlandstalig karakter van de rand rond Brussel en de territoriale integriteit voor Vlaanderen. Ik wil sterk benadrukken dat we geen enkel initiatief zullen dulden

dat ertoe leidt dat het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt uitgebreid of dat de Franse Gemeenschap bevoegdheden krijgt in Vlaanderen". *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

Wij hebben akte genomen van de verklaring van de Senaat. Men weet zeer duidelijk waar wij staan en wij wachten de verdere ontwikkeling af.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik pik in op het laatste. Dat is nu net het probleem: u gaat uitkijken wat ervan komt, alsof er geen Vlaams regeerakkoord bestaat. Daarin staat onverwijld en zonder prijs, maar men gaat onderhandelen en dat betekent een prijs betalen.

Als ik u vraag wat u al gedaan hebt, zoals in uw regeerakkoord staat, met het aanwenden van de institutionele middelen waarover u in het kader van het coöperatief federalisme beschikt om dit te realiseren, antwoordt u niet. Dan zegt u dat u zult zien wat er gebeurt.

We weten wat er gaat gebeuren. Mijnheer de minister-president, het voorstel van bijzondere wet is in de Senaat ondertekend door CD&V. Daarin staat dat de problematiek van de kieswetgeving zal worden onderzocht in het kader van de tweede fase, door het bestuderen van dusdanig gevoelige punten als de instelling van een federale kieskring en het laten samenvallen van de regionale en federale verkiezingen. We hebben het er gisteren in de commissie nog over gehad, en in tegenstelling tot wat u beweert, zijn er wel grondwetsartikelen die dat mogelijk kunnen maken. Er staat ook een onderhandelde oplossing in om een antwoord te bieden op het arrest van het Grondwettelijk Hof inzake Brussel-Halle-Vilvoorde. Men gaat onderhandelen en een oplossing zoeken, terwijl uw regeerakkoord zeer duidelijk niet voor een oplossing of een antwoord op het arrest van het toenmalige Arbitragehof gaat. Het politieke antwoord op het arrest was de splitsing, onverwijld en zonder prijs.

Vandaag komt u zeggen dat u toch stoer bent geweest en op het Overlegcomité alleen akte hebt genomen en dat mijn tweede interpretatie de juiste is, wat betekent dat u het er niet mee eens bent. Voor de rest blijft u zitten kijken wat er gebeurt.

Een Vlaamse Regering die een Vlaams regeerakkoord heeft, probeert dat uit te voeren. Als ik u vraag wat u al gedaan hebt, gaat het om meer dan het voorlezen van een tekst op het Octopusoverleg. Het gaat om het aanwenden van institutionele middelen. Als ik vraag wat u daar al mee gedaan hebt, antwoordt u niet. Met andere woorden, we zitten hier met een Vlaamse Regering die voor een deel van haar regeerakkoord met een ei zit, dat ei niet wil leggen en gewoon blijft kijken wat er aan de overkant van de Wetstraat gebeurt.

Mijnheer de minister-president, op zo'n Vlaamse Regering kunnen we eigenlijk, gelet op uw regeerakkoord, niet meer rekenen. We vragen ons af of u nog wel achter uw eigen regeerakkoord staat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister-president, u was duidelijk in uw antwoord. U hebt het Vlaamse standpunt herhaalt en er loopt een parlementaire procedure, laten we dat niet vergeten.

Wat ons betreft – en dan schaar ik me ook achter het standpunt van Kamerlid en streekgenoot Michel Doomst –, moet de procedure worden afgerond, hoe sneller, hoe beter. Als dit in de plenaire vergadering komt in de Kamer zal N-VA niet twijfelen en tot stemming overgaan.

Over de voorstellen van de Franstaligen, onder andere de PS, om nu opnieuw onderhandelingen te beginnen om tot een onderhandelde oplossing te komen, kunnen we vrij kort zijn: het herstel van het principe van gelijkheid en het herstel van de naleving van de grondwettelijke, federale principes in dit land behoeven geen onderhandeling. We zijn die fase, denk ik, voorbij.

Waarover gaan de onderhandelingen trouwens? Over alle compensaties die de Franstaligen vragen in ruil voor de splitsing, inclusief hun primitieve territoriale aanspraken op ons grondgebied, kan geen enkele Vlaamse partij nog onderhandelen. Het raakt namelijk aan het principe van de territorialiteit en het principe van respect voor elkaar, elkaars grondgebied en de bevoegdheden die op elkaars grondgebied worden uitgeoefend. Daarover onderhandelt men niet.

We willen zo snel mogelijk een stemming, zodat er duidelijkheid komt over de hypotheek die nog altijd bestaat. Er moet ook duidelijkheid komen over de geloofwaardigheid van alle Vlaamse partijen. Tot het tegendeel bewezen is, hebben we daar nog alle vertrouwen in, ook voor zij die deel uitmaken van de federale meerderheid. Dan komt er ook duidelijkheid over het nakomen van hun beloften en engagementen tegenover de burgemeesters van Halle-Vilvoorde, en dus een groot deel van de bevolking van Halle-Vilvoorde.

Desnoods is dat voor ons een crisis waard. Principes van gelijkheid, van respect, van naleving van democratische principes, zijn desnoods een crisis waard.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Van Hauthem, ik begrijp niet waarom u systematisch poogt om de Vlaamse partijen CD&V en N-VA en de Vlaamse

Regering verdacht te maken. Vorig jaar in de zomer is een wetsvoorstel ingediend in de Kamer. Er is over gestemd in de Kamercommissie voor de Binnenlandse Zaken. U had nooit verwacht dat de Vlaamse partijen de moed zouden hebben om dat daar goed te keuren.

Inmiddels is een procedure van de Franse Gemeenschap tot haar eindpunt gekomen. Nu komt een en ander in de Kamer, en zou in een stroomversnelling kunnen geraken. Sommigen hebben altijd gedacht dat de Franstalige partijen opnieuw een belangenconflict zullen ontketenen via het Waalse Gewest of via de Cocof. De informatie die doorsijpelt over de houding van de Franstalige partijen is dat ze niet meer in beroep zouden gaan en geen belangenconflict meer zouden invoeren. Dan komt het open en bloot in de volgende weken in de Kamer.

De vraag is: wat zal er dan gebeuren? Komen er nog onderhandelingen over een mogelijke oplossing? CD&V is altijd bereid om te onderhandelen, maar we weten zeer goed wat de prijs zou kunnen zijn: de benoeming van de burgemeesters, de uitbreiding van Brussel, het uitbreiden van de faciliteiten, initiatiefrecht van de Franse Gemeenschap, het minderhedenverdrag ondertekenen. Wij en de Vlaamse Regering hebben daar steeds in alle duidelijkheid over gezegd dat het een 'non' is. Onderhandelen ja, maar iedereen kent de marges van de Vlaamse partijen.

De volgende weken zou het snel kunnen gaan. We zullen opnieuw de moed van onze overtuiging moeten hebben en in de plenaire vergadering van de Kamer de splitsing van B-H-V goedkeuren. Dat is de houding geweest van CD&V in dat dossier sinds de vorige verkiezingen. De meerderheid in dit parlement heeft ook altijd gevraagd aan de Vlaamse Regering om consequent te zijn.

U moet zich niet ongerust maken. Ik had trouwens van u verwacht dat u een vraag zou stellen over de btw in de bouw. Dat was ook een grote Vlaamse nederlaag. Het Vlaams Belang stelt echter geen vraag.

De heer Joris Van Hauthem: Moment, u moet niet zo ongeduldig zijn.

De heer Eric Van Rompuy: We moeten zelf die vraag stellen om te horen dat de Vlaamse Regering in dat dossier haar gelijk heeft gehaald. Nous avons gagnés. Binnen een paar weken zullen we dat wellicht kunnen zeggen in verband met Brussel-Halle-Vilvoorde.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb aan die laatste tussenkomst niets meer toe te voegen. *(Gelach)*

De heer Joris Van Hauthem: Men kan daarmee lachen, mijnheer Van Rompuy. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer de minister-president, op 10 december 2003 – u was hier toen nog niet – hebben we een resolutie goed-

gekeurd waarin stond dat de kieskring voor de verkiezingen van 2004 moest zijn gesplitst. Iedereen engageerde zich daartoe. Dat is bijna vijf jaar geleden. Dan krijgen we een regeerakkoord waarin staat 'onverwijd' en 'zonder prijs', en nu hoor ik dat het niet meer onverwijd is. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Dat wist men toen ook! Er is gezegd: we stappen niet in de Vlaamse Regering zonder de splitsing en we stappen niet in de federale regering zonder dat de splitsing een feit is. Wist u dat toen niet? Dan hebt u de mensen voor de gek gehouden! *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Eric Van Rompuy: Er is over gestemd in de Kamercommissie. Een belangenconflict kunnen we niet tegengaan. Nu komt het opnieuw in de plenaire vergadering, en daar zal gestemd worden.

De voorzitter: Mijnheer Van Rompuy, de heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Men valt me aan op een persoonlijk feit. Als het over B-H-V gaat, voel ik me persoonlijk geëngageerd. *(Gelach)*

De heer Joris Van Hauthem: Dat is waar, want als het niet wordt goedgekeurd, kunt u in september niet meer deelnemen aan de Gordel, hebt u altijd gezegd. Dat zou pas een drama zijn.

Mijnheer Van Rompuy, ten aanzien van de toenmalige meerderheid hebt u in alle ernst gezegd dat het hier ook gaat over de geloofwaardigheid van de politiek. Het regeerakkoord dateert van juli 2004. We zijn vier jaar verder en ik stel gewoon vast dat de Vlaamse Regering die heeft gezegd alle mogelijke middelen te zullen inzetten om dat te verwezenlijken, geen enkel middel heeft ingezet om dit te verwezenlijken, en alleen maar afwacht.

Ik hoor het u graag zeggen dat u graag zou willen dat dit wordt goedgekeurd in de plenaire vergadering. Wel, laat ons vandaag vanuit het Vlaams Parlement de Vlaamse leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers – nu het belangenconflict, althans die ene procedure ervan, is beëindigd – oproepen de procedure in de Kamer voort te zetten. Wij zullen daarvoor nu een voorstel van resolutie indienen en we vragen daarvoor de hoogdringende behandeling. Als de minister niet wil antwoorden en de Vlaamse Regering geen kleur wil bekennen, dan moet het Vlaams Parlement dat doen. Mijnheer Van Rompuy, u kunt straks de daad bij het woord voegen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de coördinatie van werkzaamheden bij baggerwerken in jachthavens

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, baggerwerken zijn essentieel om de maritieme toegankelijkheid te vrijwaren, zeker voor onze grote havens, omdat daar een minimale diepgang moet worden gerealiseerd. Ook voor onze kleine jachthavens is het echter essentieel dat er wordt gebaggerd, zij het in veel geringere mate. Het gaat over slechts een fractie van het geheel en ook over een fractie van de kosten van grote baggerwerken. Ook daar is baggeren essentieel, omdat er steeds meer zeilschepen bijkomen. Er komen ook steeds meer ligplaatsen bij. Recent hebt u daar ook nog een artikel aan gewijd, trouwens heel terecht. Het ging over het creëren van meer ligplaatsen in die jachthavens. Dat is positief nieuws.

We merken dat de baggerwerken, die een bepaald schema moeten volgen, in sommige kusthavens al tot zesmaal toe zijn uitgesteld. Dat gebeurde vooral onder meer omwille van de klimatologische omstandigheden. Daar er vanaf een bepaalde windsterkte niet meer kan worden gebaggerd, liggen de baggerschepen dan werkloos in de havens. Soms duurt dat vele weken, en zelfs maanden.

Men zou kunnen zeggen dat het, ondanks dat uitstel, uiteindelijk wel goed komt. Een groot aantal schepen bevond zich echter in winterberging. Nu het weer beter wordt, keren steeds meer schepen naar de jachthavens terug, waardoor de plaatsen waar er moet worden gebaggerd, eigenlijk niet mee vrij zijn. Zelfs al er nog kan worden gebaggerd in een aantal jachthavens, kan niet de volledige jachthaven worden uitgebaggerd, omdat die steeds meer wordt bezet door die schepen.

Ik wil ook de afstemming tussen de baggerwerken in de diverse havens aankaarten. Ik heb het dan specifiek over Antwerpen, Oostende, Nieuwpoort en Blankenberge. Ik geef een concreet voorbeeld. In Blankenberge lag vele weken lang een baggerschip werkloos tot de weersomstandigheden beter zouden worden. Ondertussen is het weer beter en is het schip daadwerkelijk beginnen te werken. Goed nieuws, zou men zeggen. De baggerbakken waren gevuld, maar toen merkte men dat het schip niet naar buiten kon varen omdat er ter hoogte van de koppen nog moest worden gebaggerd. Het schip is teruggekeerd naar de haven. Er is een ander schip opgevorderd, van Antwerpen, dat daar actief aan het baggeren was. Men heeft dat schip naar Blankenberge doen komen.

Voor de koppen is het beginnen te baggeren. 100 kubieke meter baggerspecie werd verwijderd. Men zou

denken dat er nu eindelijk zou kunnen worden voortgebaggerd, maar neen, het schip dat in de haven lag, werd nu naar Oostende geroepen. Er was dus opnieuw geen mogelijkheid om voort te baggeren. Maar dat was geen probleem: er kon nog een ander baggerschip worden opgeroepen. Dat heeft men gedaan. Men heeft de Vlaanderen 16 opgeroepen vanuit Antwerpen, om te komen baggeren. Er waren echter twee problemen. Het moest in Antwerpen blijven en, nog belangrijker, het was in onderhoud. Het kon gewoon niet komen. Dat is een structureel probleem voor de baggerwerken.

Meer nog, nu het schip terug kan komen van Oostende naar Blankenberge, zou het, naar ik heb vernomen, averij hebben opgelopen. Er zouden bepaalde onderdelen stuk zijn. Eveneens zou het naar Nieuwpoort moeten komen. Ook daar zijn er dus grote problemen.

Ik dacht dat in het kader van het BBB, de grote operatie van de Vlaamse overheid om duurzaam te besturen, zou verbeteren. Maar in deze sector merk ik het omgekeerde op. Vroeger hadden we één instelling: AWZ stond in voor alle baggerwerken. Dat is nu opgesplitst in twee delen: de afdeling Maritieme Toegang en het Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust (MDK). Voor sommige havens is dat geen probleem omdat één van die twee instellingen bevoegd is, voor andere jachthavens geldt dat niet. Zelfs in sommige kleine jachthavens zijn de twee bevoegd, vaak werken ze daar dan ook nog samen met verschillende firma's.

Als dat allemaal goed zou lopen, als men optimaal zou kunnen baggeren, duikt er nog een ander probleem op. Niet alle Vlaamse havens staan op de kaart. De meeste staan op de kaart van de Vlaamse Banken of op de kaart van de Maritieme Toegang 'Monding van de Westerschelde', maar niet allemaal. Toeristen die een jachthaven willen binnenvaren, kunnen dat praktisch gezien niet. Ze hebben geen positie van sommige havens en er is geen detailplan van de diepgang. Ook dat moet verbeteren. Dat moet op korte termijn mogelijk zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, mijnheer De Klerck, ik heb u geen vraag horen stellen. Ik weet niet waarop ik moet antwoorden.

De heer Patrick De Klerck: Er is blijkbaar geen vuiltje aan de lucht.

Minister-president Kris Peeters: Dat zeg ik niet, maar u hebt geen vraag gesteld. U hebt een opsomming gegeven, ik zal u daar mijn commentaar bij geven.

Uw schets van de feiten is onvolledig. Ik zal u aanvullen. Voor maart 2008 was de diepte in Blankenberge gerealiseerd. Toen kregen we stormweer. Het voorplein

is dan in de eerste helft van april gebaggerd. De vaargeul die aangezand is door de storm, zal in mei opnieuw worden gebaggerd.

Voor de uitvoering van die baggerwerken moet men een onderscheid maken tussen de situatie voor 2006 en na 2006. U hebt terecht aangegeven dat de baggerwerken voor de jachthavens voor 2006 deel uitmaakten van het globale contract voor de vaargeulen Oostende-Zeebrugge en voor de Scheldemonding. De baggerwerken werden te laat uitgevoerd. Na 2006 hebben we een nieuwe aanpak weerhouden. De onderhoudsbaggerwerken werden afgesplitst en sindsdien vallen de baggerwerken in de jachthavens onder de afdeling Kust.

Nu volgt de technische uitleg. We hebben sleepopperzuigers en cutterzuigers. In Nieuwpoort heeft men één sleepopperzuiger nodig voor de havengeul en voor het voorplein. Voor de dokken heeft men er een cutterzuiger nodig. In Blankenberge zit het anders in elkaar. Daar heeft men een sleepopperzuiger nodig voor het voorplein en een cutterzuiger voor de havengeul en de ligplaats. Het is een complexe aangelegenheid. Maar we moeten correct te werk gaan. Dat betekent afstemming en samenwerking tussen de diensten. Dat verloopt mijns inziens perfect.

Wat ik niet in handen heb, mijnheer De Klerck, zijn de weersomstandigheden. Ik kan u verzekeren dat we de nodige aandacht besteden aan de jachthavens. Uw zorg is de mijne. Door die nieuwe aanpak kunnen we efficiënter baggeren met de juiste zuigers. De beide diensten doen hun werk.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mijnheer de minister-president, u onderschrijft dat het een heel complex probleem is. Ik pleit voor een meer structurele oplossing. Die problemen komen jaarlijks terug. Nu is het probleem extreem doordat de klimatologische omstandigheden uitzonderlijk waren. Uw diensten zijn bereid om dat te onderzoeken. U zou een studie kunnen bestellen om na te gaan op welke manier we een zandvang zouden kunnen realiseren, hoe we betonblokken onder het staketsel zouden kunnen aanbrengen, of een extra element op het dijklichaam. Dat zijn mogelijkheden voor een structurele en duurzame oplossing. Op termijn zou dat ook goedkoper zijn dan elk jaar opnieuw te baggeren. Ik pleit voor een structurele oplossing in dit dossier.

Minister-president Kris Peeters: Als het goedkoper kan, ben ik de eerste om dat uit te voeren. Mijn diensten hebben u de nodige informatie gegeven. Als er een verbetering kan worden aangebracht, zullen mijn diensten dat graag doen, en ik steun dat volledig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de behandeling van het dossier inzake de geplande nieuwe btw-regeling voor de aankoop van gronden en panden op het Overlegcomité van 23 april 2008

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de behandeling van het dossier inzake de geplande nieuwe btw-regeling voor de aankoop van gronden en panden op het Overlegcomité van 23 april 2008

ACTUELE VRAAG van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de behandeling van het dossier inzake de geplande nieuwe btw-regeling voor de aankoop van gronden en panden op het Overlegcomité van 23 april 2008

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, het is de derde keer dat u wordt ondervraagd over de btw en de registratierechten. Deze morgen is het Overlegcomité bijeen gekomen. Op 9 april, twee weken geleden, hebben we een voorstel van resolutie aangenomen. Daarin stond dat als het overleg van vandaag niet tot resultaat zou leiden, het Vlaams Parlement zou aandringen op het invoeren van een belangenconflict. Dat zou de procedure in gang zetten en minstens drie maand duren.

We begrijpen dat dan de begroting in het federale parlement niet kan worden goedgekeurd en dat heeft allerlei gevolgen. Mijnheer de minister-president, wat is het resultaat van punt 9 van het Overlegcomité? Wij hebben het antwoord via het persagentschap Belga, dat veel sneller is dan het licht, al vernomen. Strookt het met de resolutie van het Vlaams Parlement? Dat is toch een aanbeveling aan de Vlaamse Regering.

Acht u een belangenconflict wenselijk? Heel waarschijnlijk is dat achterhaald door de feiten die deze morgen bekend raakten.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de saga over artikelen 73 tot 79 van de programmawet is in het

Vlaams Parlement al in gang gezet door de heer Sannen op 18 maart 2008. Mijn twee vragen sluiten aan bij die van de heer Peumans.

Het Overlegcomité heeft deze ochtend vergaderd. De media hebben erover bericht. Klopt die berichtgeving? Zal de federale regering advies vragen aan Europa? Wat zullen we precies vragen aan Europa? Dat is niet uw zaak, mijnheer de minister-president, dat is voor hiernaast.

Zal de federale regering de artikelen 73 tot en met 80 uit het ontwerp halen? In het kader van de discussie die we hier hebben gehad en een mogelijk belangenconflict is dit een belangrijke vraag.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in de maand februari besliste federaal minister Reynders om btw te heffen op gronden die met gebouwen op worden verkocht. Dat werd voorgelegd aan het Overlegcomité van begin maart. Daar hebt u toen akte van genomen, u hebt het niet goedgekeurd.

U hebt er terecht slechts akte van genomen, aangezien deze maatregel in grote mate door onze bevoegdheden fietst. De maatregel zou een belangrijke minderinkomst voor de Vlaamse overheid betekenen, maar nog belangrijker is dat hij voor de Vlaamse burgers die eraan onderhevig zijn, een belangrijke belastingverhoging tot gevolg heeft en dat het beleid dat wij hebben ontwikkeld om het bezit van de eigen woning aan te moedigen via sociale clausules en de meeneembaarheid, onderuit wordt gehaald.

Mijnheer de minister-president, u hebt daar in de loop van de weken terecht verzet tegen aangetekend. Het parlement heeft de zaak gevolgd en de fractieleiders van de meerderheid hebben een resolutie ingediend die aanleiding gaf voor de beslechting deze morgen op het Overlegcomité. Van dat Overlegcomité hing voor het parlement veel af. We hebben via de media vernomen in welke richting het besluit gaat. Die richting betekent een heel belangrijke realisatie voor ons, want de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben gezegd dat iets voor ons echt niet kan, en daardoor moet minister Reynders toegeven en wordt het uit de federale programmawet geschrapt. Dit is een belangrijk precedent. Ik herinner me dat we tijdens de vorige legislatuur, 2002, vervolgen waren omdat dezelfde minister Reynders de milieuheffingen voor de vennootschapsbelastingen niet meer aftrekbaar maakte. Alle fracties reageerden verbolgen, maar toch ging de federale regering door en werd de maatregel doorgevoerd. Vandaag zie ik dat de kwestie uit de federale programmawet wordt gehaald.

Mijnheer de minister-president, kunt u dit resultaat bevestigen? Kunt u vertellen wat de verdere procedure zal

zijn, welke vragen concreet gesteld zullen worden aan Europa, en hoe dit verder zijn beslag zal krijgen?

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, over dit thema werd hevig gedebatteerd, onder meer door de vraagstellers van vandaag en door de heer Sannen, die nu afwezig is. Vanuit het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering hebben we heel duidelijk gemaakt dat wat voorlag in het ontwerp van programmadecreet, voor ons niet aanvaardbaar was. De redenen daarvoor zijn hier uitdrukkelijk aan bod gekomen.

Mijn collega, minister Van Mechelen, heeft in eerste instantie in de commissie een aantal antwoorden gegeven op die vragen. Wij hebben binnen de Vlaamse Regering eensgezind gezegd dat we in overleg zouden gaan en we zijn met de steun van dit parlement het overleg aangegaan. Sommigen denken dat de Vlaamse Regering niet eensgezind is, maar we hebben deze zaak heel duidelijk en aan de hand van argumenten bepleit bij de federale regering. Zeker in dit dossier, maar het zal niet het enige zijn, hebben we er met onze argumenten voor gezorgd dat vanmorgen het Overlegcomité een notificatie deed met vier punten. Minister Van Mechelen was aanwezig en heeft samen met mij en de rest van de Vlaamse Regering tal van technische en andere argumenten aangehaald. Dat is volgens mij de juiste manier om dergelijke zaken aan te pakken: met de nodige rust en vastberadenheid en aan de hand van argumenten.

Vanmorgen werd genotuleerd: "Ten eerste, de federale regering zal de bewuste artikelen 73 tot en met 80 schrappen uit het ontwerp van programmadecreet 2008." Wij hebben die schrapping gevraagd en die wordt nu uitgevoerd. *(Opmerkingen van de heren Eric Van Rompuy en Joris Van Hauthem)*

Volgens mij is de heer Van Hauthem in stilte aan het genieten. *(Gelach. Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Ik vervolg: "Ten tweede, dat men aan de Europese Commissie een verzoek zal richten inzake de toepassing van de btw-richtlijn betreffende de verkoop van nieuwe gebouwen en bijhorende grond. De inhoud van dat verzoek zal in overleg tussen de federale regering en de gewesten worden opgesteld en zal ten laatste op 15 mei worden overgemaakt aan de Europese Commissie." Dit is heel belangrijk. Ik kom er straks nog op terug.

"Ten derde: dat alle betrokken regeringen zich engageren om het antwoord van de Europese Commissie te implementeren. Ten vierde: dat het overleg rond de mogelijke impact op de begrotingen van de gewesten zal worden geïntegreerd in het algemene debat over de financiering van gemeenschappen en gewesten." Dat,

mevrouw de voorzitter, collega's, is de notificatie die vanmorgen goedgekeurd is.

De schrapping, die in dit parlement gevraagd is, is dus duidelijk gebeurd. Er zijn daarnaast hevige debatten geweest over het arrest-Breitsohl. De federale collega's vonden dat wij verplicht waren om dat bij urgentie in te voeren. Wij waren daar niet van overtuigd, wij stellen dat wij op Belgisch niveau kunnen genieten van een standstill en dat onze wetgeving van voor 1978 onverkort kan worden doorgetrokken zolang de overgangperiode loopt. Die overgangperiode is nog niet afgelopen, dus wij zitten in een andere situatie.

Wij zullen in de eerste plaats aan de Europese Commissie vragen of er in de gegeven omstandigheden wel een aanpassing van de Belgische wetgeving nodig is. Minister Reynders heeft in februari 2001, naar aanleiding van de uitspraak van het Hof van Justitie, gezegd dat er voor hem geen aanpassing nodig was. We zijn dus niet alleen overtuigd door de argumenten die we hebben gekregen van de juristen, maar ook door het antwoord van de minister van Financiën. Wij zijn er dan ook van overtuigd dat de Europese Commissie zich ook in die richting zal uitspreken.

Indien men toch zegt dat er een aanpassing nodig is, is de vraag welke aanpassing we moeten doen. Die brief wordt in overleg met ons opgemaakt.

Ik neem de resolutie van het Vlaams Parlement er nog eens bij. Het Vlaams Parlement heeft een bijsturing gevraagd van de artikelen 73 tot en met 80. Welnu, die artikelen worden geschrapt. Daarnaast vroeg het parlement een integratie van de problematiek in het algemene debat over de financiering van gewesten en gemeenschappen. Ook dat is nu uitdrukkelijk opgenomen.

De resolutie van 9 april is dus meer dan ingevuld. Het is de verdienste van de hele Vlaamse Regering, en in het bijzonder van minister Van Mechelen, dat we dit, met uw steun, hebben kunnen realiseren. *(Applaus bij de meerderheid/Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Dit was geen getelefoneerde vraag, mijnheer Stassen.

Bedankt, mijnheer de minister-president. In de vier jaren dat ik in het Vlaams Parlement zit, heb ik nog nooit meegemaakt dat een resolutie zo snel werd uitgevoerd. Deze resolutie is nauwelijks twee weken geleden goedgekeurd, en is nu al op alle onderdelen uitgevoerd. Als alle andere resoluties van dit parlement ook zo snel uitgevoerd worden, zijn wij binnenkort werkloos.

Ik wil u bedanken, mijnheer de minister-president en mijnheer de viceminister-president. U hebt duidelijk

laten zien dat dit onaanvaardbaar was. De Vlaamse Regering, en u in het bijzonder, heeft hier bijzonder goed werk geleverd. Met felicitaties van onze fractie.

De heer Dany Vandenbossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik sluit mij graag aan bij de heer Peumans. De discussie over dit dossier was voor ons een principiële kwestie geworden. Ik wil de Vlaamse Regering feliciteren voor het resultaat op het Overlegcomité.

En, mijnheer Stassen, dit was geen getelefoneerde vraag. *(Gelach)*

De heer Ludwig Caluwé: De uitleg van de minister-president geeft aan dat het gaat om een foutloos parcours. Het gaat over een schrapping, niet over een latere inwerkingtreding.

De brief die naar Europa zal worden opgestuurd, zal in overleg met de federale overheid worden opgesteld. In die brief kan dus niets worden opgenomen zonder het akkoord van de Vlaamse Regering. Proficiat dus.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mijnheer de minister-president, ik sta perplex, en dat is niet omdat ik vind dat dit een fantastisch, geweldig, schitterend resultaat is. Ik sta wel perplex over de manier waarop men dit weer eens heeft aangepakt. Niet langer dan een week geleden, mijnheer de minister-president, hebt u hier zelf toegegeven dat het Europese Breitsohl-arrest hier in feite niets mee te maken heeft, en dat het dus niet moest worden uitgevoerd. Minister Reynders heeft u in deze zaak voorgelogen. We hebben hier voldoende aangetoond wat de ware reden is waarom minister Reynders deze btw-maatregel per se wilde doordrukken. De ware reden is de sanering van de Waalse fabrieksterreinen.

En wat zegt u nu? We gaan het eens aan Europa vragen. Wat niet nodig was - u zei het zelf. Daarmee bent u, althans voorlopig, van het probleem verlost en hopen de meerderheidspartijen het op deze manier over de verkiezingen van volgend jaar te tillen. Dat is handig, maar het had getuigd van politieke moed om gewoon tegen Didier Reynders te zeggen: 'Sorry, maar dit zal niet gaan.'

Minister-president Kris Peeters: Het wordt toch geschrapt.

De heer Felix Strackx: Nu is het probleem even uit de belangstelling, maar het is niet verdwenen. U schuift de hete aardappel voor u uit, maar u riskeert dat die hete aardappel als een boomerang terug in uw gezicht terecht komt. U zegt dat u er gerust in bent. Welnu, ik

ben dat niet. Onder meer het dossier van de zorgverzekering heeft ons geleerd dat Europa maar weinig affiniteit heeft met de Belgische situatie. De Walen slagen er meestal in om het laken naar zich toe te halen.

Mijnheer de minister-president, de meerderheid vindt dit een foutloos parcours en triomfeert. Ik vind dit een bijzonder zwak resultaat. U had op uw strepen moeten staan en moeten ingaan tegen minister Reynders.

De heer Eric Van Rompuy: Het is geschrappt. Het kan toch niet duidelijker zijn dan dat. Wat moesten we anders doen? Er zijn vragen gesteld aan de Europese Commissie. Als oppositie moet u ook kunnen toegeven wanneer er iets positiefs gebeurt.

De heer Felix Strackx: Mijnheer Van Rompuy, ik wil u geruststellen: onze fractie zal dit dossier op de voet blijven volgen.

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Ik vind het merkwaardig dat deze vraag nog wordt gesteld aangezien we het antwoord reeds hadden vernomen via de radio. Ik wil minister-president Peeters en minister Van Mechelen feliciteren. Zij hebben een goed resultaat behaald.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, ik wil u ook gelukwensen met de bereikte oplossing.

We hebben hier te maken met een Europees gerelateerd dossier. In het federale België is het nog niet zo veel vertoond dat we Europa als arbiter inschakelen om op die manier oplossingen te vinden. Het zegt iets over onze federatie.

Ik heb nog een andere bedenking. Als Vlaanderen ruimere fiscale bevoegdheden zou hebben, dan zouden we ter zake een coherent beleid kunnen voeren.

U hebt een goede oplossing bedongen. Maar mijn buurvrouw begrijpt die discussie niet. Het probleem is zeer technisch en ingewikkeld. Als we in bestuursvormen terechtkomen die we niet meer aan de mensen kunnen uitleggen, dan zijn we fout bezig.

De richting die we moeten bewandelen, is duidelijk aangegeven. Er moet samenhang zijn tussen fiscale, financiële en inhoudelijke bevoegdheden.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Caron, u kunt aan uw buurvrouw zeggen dat de wetgeving niet verandert. We zullen er zelf voor zorgen dat de zaak op een goede manier wordt aangepakt.

Mijnheer Strackx, u zegt dat u perplex staat. Het aspect wordt geschrappt. We hebben het over de zesde btw-richtlijn, een arrest van het Hof van Justitie. Het zou zeer onverstandig zijn de discussie gewoon af te sluiten. We hebben er belang bij dat het arrest wordt uitgeklaard. Ik zou niet graag hebben dat Europa over enkele maanden of jaren zegt dat de regeling die wij hebben uitgewerkt, niet kan. Ik wil nu weten dat Europa onze stelling en interpretatie bijtreedt.

Ik heb ervaring met de toepassing van de Nitraatrichtlijn. We hebben toen ook aan Europa gevraagd of onze antwoorden de juiste zijn. In dit geval zullen we hetzelfde doen. Als we dat niet doen, zouden we de kop in het zand steken. Het punt wordt geschrappt. We zullen de zaak met Europa aankaarten om duidelijkheid te hebben over de rechtszekerheid voor de mensen. De aankoop van een huis of appartement is heel belangrijk. Ons sociaal beleid is even belangrijk. We willen de lijn in de toekomst verder doortrekken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, u hebt een duidelijk antwoord gegeven.

Mijnheer Strackx, ik stel voor dat u de resolutie nog eens duidelijk leest. Daarin wordt namelijk gevraagd hoofdstuk 2, artikelen 73 tot en met 80 te schrappen uit de programmawet. Dat is wat nu gebeurt.

We vragen ook heel duidelijk dat de bijsturing tot gevolg moet hebben dat de resultaten van het tot nu toe gevoerde Vlaamse beleid inzake eigendomsverwerving gewaarborgd blijven en dat deze problematiek geïntegreerd wordt in het algemeen debat over de financiering van de gewesten en de gemeenschappen dat de volgende maanden zal plaats hebben. Dat is toch heel duidelijk.

Ik heb steeds het gevoel dat u steeds een verrottingsstrategie wilt voeren. Als er successen worden behaald, slaagt u er toch in de zaak een zodanige draai te geven dat ze negatief uitvalt. Dat valt me bij uw partij altijd op. Toen we over BHV hebben gestemd, was het ook weer niet goed. Dergelijke aanpak is een constante in uw partij. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Ludwig Caluwé: Ik heb er nog weinig aan toe te voegen. Toch wil ik even ingaan op wat de heer Strackx heeft gezegd. Men moet niet altijd zo argwanend staan ten aanzien van Europa. Het Vlaams Belang volgt bijvoorbeeld de interpretatie die de Franstalige media aan de uitspraak over de zorgverzekering hebben gegeven. We moeten erop letten dat we de Europese Commissie en het Hof van Justitie niet door elkaar halen. Het arrest volgt juist niet de thesise van de Walen. Het Hof van Justitie stelt dat de zorgverzekering niet slaat op de inwoners van Wallonië die in

Vlaanderen komen werken. Mijnheer Strackx, het hof zegt net het omgekeerde van wat u hier stelt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de federale kritiek op de Europese doelstellingen inzake de aanwending van biobrandstoffen en de mogelijke gevolgen voor de Vlaamse landbouw

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het gebruik van agrobrandstoffen

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, er is een levend wezen dat makkelijker van uitzicht en opstelling verandert dan een kameleon, met name een CD&V'er. Het toppunt hiervan is een CD&V'er die van het ene regeringsniveau naar het andere verhuist. De vroegere Vlaamse minister-president is nu federaal premier. Dit is het toppunt van 'kameleonisme'.

Toen hij nog minister van Landbouw was, heeft premier Leterme jarenlang een lans voor de biobrandstoffen gebroken. Hij heeft al het mogelijke gedaan om de landbouwers ertoe aan te zetten teelten mogelijk te maken om de biobrandstoffen leven in te blazen. Voor de landbouwers was dit aardig meegenomen. Aangezien de landbouw elk beetje aan bijkomende inkomsten kan gebruiken, is dit nog steeds het geval.

Premier Leterme heeft ons verlaten. Hij heeft, althans in zijn ogen, betere oorden opgezocht. Vorige week heeft hij in de pers het volgende verklaard: "We moeten bereid zijn om de Europese doelstelling over het optrekken van het aandeel van biobrandstoffen opnieuw tegen het licht te houden." en "Reeds als minister verantwoordelijk voor landbouw in de Vlaamse Regering had ik ethische vragen bij het gebruik van voeding voor het aandrijven van voertuigen."

Het is het een of het ander. Als minister van Landbouw heeft premier Leterme promotie gemaakt voor het telen van producten die voor de aanmaak van biobrandstoffen in aanmerking komen. Zodra de Europese Commissie een hogere norm uitvaardigt, wil hij niet mee. Hij heeft hier ethische problemen mee.

Ik zou hier uit een hele reeks commissieverslagen kunnen citeren. Premier Leterme heeft destijds een rondetafelconferentie samengeroepen om de betrokkenen op te juttten. In december 2005 heeft hij tijdens de landbouwbeurs Agribex een informatie- en sensibiliseringscampagne op poten gezet. Ik kan hier verschillende citaten van de voormalige minister van Landbouw en van de huidige minister-president geven waarin het geloof in biobrandstoffen wordt gepredikt. Op dit ogenblik heeft de voormalige minister van Landbouw en huidige premier echter ethische problemen met dit gegeven.

Heeft premier Leterme dan geen ethische problemen met het feit dat de suikerbietensector, onder meer ingevolge het optreden van de Europese Commissie, haast verplicht is de overproductie aan biobrandstoffen te besteden. Heeft premier Leterme geen ethische problemen met het feit dat de consumptieprijzen van voedingsmiddelen de pan uitswingen, terwijl de landbouwbedrijven daar niets van voelen, geen hogere prijzen krijgen en omwille van de hogere brandstofprijzen minder inkomsten hebben. Daar heeft hij blijkbaar geen ethische problemen mee.

Mijnheer de minister-president, wij hebben ethische problemen met het feit dat de premier, de vroegere minister van Landbouw, zulke bochten neemt. Net als uzelf, heeft hij steeds over een constant overleg met de federale overheid gesproken. Is er momenteel nog overleg tussen uw voorganger en uzelf over deze situatie? Deelt u de mening van premier Leterme? Hebt u ook ethische problemen?

Als u die ethische problemen niet hebt, hoe zult u premier Leterme dan wijzen op zijn fenomenale blunder? In hoeverre zult u de aangevatte politiek ten behoeve van de landbouwer en de landbouwinkomens voortzetten?

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn vraag gaat over hetzelfde, maar met een iets andere teneur. We gebruiken liever de term agrobrandstoffen dan biobrandstoffen, omdat dit weinig te maken heeft met bio.

Dit thema staat volop ter discussie. Het gaat over de fundamentele vraag of het evident is om voedsel te gebruiken als brandstof om de tank van onze wagens te vullen. Die discussie wordt wereldwijd gevoerd, en we zien al de gevolgen van de 'boom' van agrobrandstoffen in de wereld. Er is de stijging van de voedselprijzen. In veel landen kunnen mensen hun basisbehoeften niet meer kopen omdat alles veel te duur is. De armoede en honger nemen toe, en ondertussen kapt men bossen om overal die energieteelten aan te planten. Daar is heel wat discussie over.

Belangrijke personen hebben daar al uitspraken over gedaan. De voorzitter van het Internationaal Monetair Fonds spreekt van een mogelijke wereldwijde voedselcrisis en over een eventuele dreiging van oorlogen. Onze Europees Commissaris, de heer Michel, heeft ook al gewezen op de gevaren die zijn verbonden aan de agro-industrie. Er is zelfs een VN-rapporteur die spreekt van een misdaad tegen de menselijkheid.

Ook bij ons hebben we de energieteelten, de agrobrandstoffen die worden gesubsidieerd. Ik was dan ook verrast om te lezen wat premier Leterme heeft gezegd, namelijk dat hij als Vlaams minister van Landbouw al ethische vragen had bij het gebruik van voedsel voor het aandrijven van motoren. Voor alle duidelijkheid, mijnheer de minister-president, ik ben geen fan van de heer Leterme. Ik ben absoluut geen fan. Ik heb hem ook de voorbije maanden niet zo heel veel verstandige dingen horen zeggen, maar dit vind ik een terechte bemerking ten aanzien van een zeer belangrijke problematiek.

Met het koolzaad dat nodig is voor het vullen van een tank van een 4x4 kunnen we omgerekend één persoon in de derde wereld een heel jaar eten geven. Dat is de essentie van het probleem. Het is kiezen tussen voedsel en tanken, kiezen tussen agrobrandstoffen of voedingsgewassen.

Mijnheer de minister-president, wat is uw standpunt ten aanzien van de uitlatingen van premier Leterme, waar we in de voorbije jaren weinig van hebben gehoord? Zijn ontboezemingen komen redelijk laat, maar beter laat dan nooit. Wat is uw standpunt over het gebruik van voedsel als brandstof? Denkt u niet dat het goed is dat we deze praktijken ten aanzien van de Vlaamse boeren niet langer aanmoedigen, maar veeleer ontmoedigen? Welk standpunt zal de Vlaamse Regering innemen op Europees niveau ten aanzien van de Europese richtlijn die zegt dat we tegen 2020 10 percent biobrandstof moeten halen, wetende wat daarvan de gevolgen zijn en wetende dat daar veel discussie over is? Bent u bereid om erover te onderhandelen om dit af te zwakken? Bent u als minister van Landbouw bereid om op de eerstkomende Landbouwrapportage volledig in de geest van wat premier Leterme heeft gezegd, te pleiten voor het afschaffen van de subsidies voor de teelt van agrobrandstoffen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik wil eerst onderstrepen dat als u premier Leterme iets wilt vragen of niet akkoord gaat met zijn uitlatingen, u dat best rechtstreeks aan hem zegt. U kunt uw collega's in de Kamer of Senaat vragen om de premier daarover te interpellieren. Ik vind dit niet correct omdat premier Leterme zich hier niet kan verdedigen. Vraag hem dat in de Kamer of Senaat waar hij dat wel kan.

De voedselschaarste is een wereldwijd, ernstig probleem. Er sterven meer mensen dan nodig en dan aanvaardbaar is door een gebrek aan voedsel. De heer Wymeersch zei in de commissie al dat dit gevolgen heeft voor de landbouwsector – niet alleen voor diegenen die voedselgewassen telen, maar ook voor de varkenssector bijvoorbeeld. Deze schrijnende toestand noopt ons om prioriteiten in ons grondstoffenbeleid te stellen. Enkele jaren geleden is dit debat ook gevoerd, maar in een andere context.

Grondstoffen moeten in de eerste plaats voor het voeden van mensen worden gebruikt. We moeten er alles aan doen om dat te realiseren. In tweede orde kunnen we nagaan of en hoe we grondstoffen kunnen aanwenden voor het opwekken van hernieuwbare energie. Dat is de orde van belangrijkheid.

Europa is een andere zaak. Mevrouw Dua had het er al over. Europa verplicht ons om tegen 2010 het aandeel van biobrandstoffen op te trekken tot 5,75 percent; nadien wordt dat cijfer 10 percent. We mogen alleszins geen stop-and-gopolitiek voeren. We zijn nog ver verwijderd van dat cijfer van 5,75 percent. We moeten onze verbintenissen honoreren. Maar over de tweede fase, als we het cijfer moeten optrekken tot 10 percent, moeten we, gezien de omstandigheden, opnieuw het debat voeren. Ik zal op de volgende Europese landbouwrapportage, zoals op de bijeenkomst in Luxemburg, het probleem van de voedselprijzen en de voedselschaarste aankaarten.

Het probleem van de voedselprijzen en de voedselschaarste door de bevolkingsaan groei en de gestegen koopkracht in landen zoals China is een wereldwijd probleem. We moeten dat op Europees en op wereldvlak aanpakken. De Wereldhandelsorganisatie is volop met onderhandelingen bezig.

Ik besluit. Er mag geen enkele twijfel over bestaan dat grondstoffen in de eerste plaats moeten dienen voor voedsel. Verbintenissen inzake hernieuwbare energie en de afspraken over de doelstelling van 5,75 percent moeten we aanpakken op een verstandige manier, dankzij de biobrandstoffen van de tweede generatie, en ook met andere nieuwe technieken. De doelstelling van 1 percent moeten we wel opnieuw bekijken.

De heer Frans Wymeersch: Ik dank u voor het antwoord. Uiteraard gaan we akkoord met uw stelling en met de stelling dat de landbouwproducten in de eerste plaats moeten dienen voor de voedselvoorziening. Maar u herinnert zich toch zeker de discussies die we hier en in de commissie hebben gevoerd? Ik herinner me een unaniem goedgekeurde resolutie waarin vooral sprake was van het telen van koolzaad. Toen en ook nu was het de bedoeling om koolzaad te gebruiken voor de productie van biobrandstoffen, want er is niet genoeg koolzaad om ook voor voedseldoelinden te gebruiken.

De vorige minister van Landbouw heeft daarvoor impulsen gegeven. Ik stel me de vraag of het inderdaad wel ethisch verantwoord was om in die tijd, vier jaar geleden, de landbouwers voor te houden dat de problemen met hun inkomen zouden worden opgelost door het telen van gewassen voor biobrandstof.

Als u terecht bij uw stelling blijft, dan was de stelling van de vorige minister van Landbouw ethisch niet verantwoord. Na alles wat we al over uw voorganger hebben gehoord, wil ik afsluiten met een boutade: wie gelooft die man nog?

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, het is goed dat de Vlaamse Regering zich beraadt over de houding die ze zal aannemen ten aanzien van Europa. Men kan zich inderdaad ethische vragen stellen bij het feit dat men nu echt voedsel gaat gebruiken om de tank van de auto te vullen. Dat is een slechte zaak.

Ik had wel een duidelijker antwoord verwacht. Ik heb begrepen dat u de 10 percent ter discussie zal stellen bij Europa. Het gegeven blijft wel dat een Vlaamse boer als hij bijvoorbeeld koolzaad teelt voor energie, een premie krijgt maar niet als hij koolzaad teelt voor voedingsdoel-einden of als bodemverbeteraar.

Dit is momenteel de vraag: gaan we ons verzetten tegen de Europese politiek van het subsidiëren van het verwerken van voedsel tot brandstof? Zult u als minister van Landbouw niet alleen het punt op de agenda brengen, maar zult u effectief een standpunt innemen en zult u aandringen bij de Europese Commissie om het subsidiëren van dit soort praktijken te stoppen?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik constateer dat voor landbouw en voedselvoorziening de slinger van de klok snel gaat. Enkele jaren geleden waren er in Europa nog overschotten in de landbouw en was dat een groot probleem. Het was zelfs verplicht om gronden braak te laten liggen. Vandaag zijn er geen overschotten meer en een misoogst kan zware consequenties hebben.

Is het nog verantwoord dat in Europa schitterende landbouwgronden tijdelijk worden braak gelegd? De verplichting voor de verschillende lidstaten is gelukkig weggeval- len, maar landbouwers die vrijwillig gronden braak leggen – en de betere landbouwgronden van de wereld be- vinden zich in Europa – kunnen subsidies krijgen.

Als u dit probleem op de Europese Ministerraad voor de Landbouw brengt, dan vraag ik u ook het probleem van de braaklegging voor te leggen, evenals de vraag ‘Is dit nog ethisch verantwoord?’.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega’s, mevrouw Graça Machel – de weduwe van Samora Machel en de vrouw van Nelson Mandela – heeft vorige week een doctoraat honoris causa gekregen van de Gentse uni- versiteit. Ze heeft duidelijk gezegd dat voedsel niet kan worden gebruikt om energie op te wekken. Zij komt natuurlijk uit een streek waar het probleem veel pran- gender is. Ze zei dat voedsel dient om opgegeten te worden door de mensen.

Dat is de ethische vraag waar we vandaag voor staan. Ik denk dat u een goed antwoord geeft op de uitdaging van gewijzigde inzichten. U hebt gelijk als u zegt dat we het percentage van de hernieuwbare energie zeker moeten halen. In Der Spiegel van vorige week stond dat er zelfs al een derde generatie planten was om bio- brandstoffen te maken. Het ging om snelgroeiend struikgewas dat je steeds kan maaien en tussenteelten zoals zonnebloemen, klaver, lupinen enzovoort. Bij nateelt kan je ook een vindingrijke volgorde promoten.

We moeten ons allemaal de vraag stellen of het gebruik van voedsel, maar ook het gebruik van palmolie, zo interessant is. Er is de CO₂-kost van het verschepen van die olie en in de zuiderse landen moet men perce- len, waar men anders voedsel kan winnen, vrijmaken of er tropisch oerwoud voor kappen. Is dat mondiaal gezien een winst? Ik twijfel daaraan. Ik vermoed dat het antwoord negatief zal zijn.

Mijnheer de minister-president, ik ben het met u eens dat we daar heel grondig over na moeten denken. Met moderne technologie is ook veel mogelijk. We moeten daar echt niet van afwijken. Als we de tweede en derde generatie in ogenschouw nemen en geen voedsel ge- bruiken, zijn we al een heel eind op weg.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Dua, ik heb de gewoonte om, als ik naar een landbouwraad ga, daar te spreken en niet enkel te luisteren naar wat de collega’s zeggen. U begrijpt wel dat we op Belgisch niveau altijd moeten overleggen met de ministers uit Wallonië en Brussel. Dat overleg is volop bezig, om een duidelijk Belgisch standpunt in te nemen, waar ook Vlaanderen zich in terug kan vinden.

Ik ben ervan overtuigd dat we ook het Europese land- bouwbeleid eens opnieuw boven het licht moeten hou- den. Ik ben onlangs nog bij een landbouwer geweest en we staan daar voor bijkomende, nieuwe vragen. Gaat we heel onze landbouwsector, bijvoorbeeld de varkenssec- tor, opgeven en varkensvlees uit Zuid-Amerika invoeren of gaan we een gecorrigeerde aanpak op Europees niveau doorvoeren, zodat het ook mogelijk is om hier landbouwproducten te produceren en verder te telen.

We zitten in een nieuwe situatie met nieuwe uitdagingen. Ik denk dat het heel belangrijk is om de prioriteiten duidelijk te maken. Door de uiteenzettingen van de verschillende parlementsleden zijn die prioriteiten nog eens duidelijk gemaakt. Ik denk dat het er nu op aankomt om die ook te concretiseren en uit te voeren, maar met de nodige doortastendheid en wijsheid.

Een overschakeling gebeurt niet van de ene dag op de andere. Dat vraagt heel wat aanpassingen. Ik zou niet graag het signaal geven aan de landbouwers die de omschakeling hebben gedaan, dat ze morgen de teelt mogen vergeten en een nieuwe wending moeten nemen. We moeten dat met de nodige zorg en overwegingen op Europees en op wereldniveau, maar ook op Belgisch en Vlaams niveau verder doorvoeren.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, ik zou toch willen aandringen om een krachtig standpunt te verdedigen op de landbouwraad. U zegt dat we eerst tot een gemeenschappelijk standpunt moeten komen, maar zeker in de premier hebt u al een zeer belangrijke bondgenoot, meen ik begrepen te hebben. Hij zal zeker mee aandringen om een sterk standpunt te verdedigen, ten voordele van voedsel en ten nadele van de agrobrandstoffen. Want de honger in de wereld is een te belangrijke problematiek om er ons in Europa niets van aan te trekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het afleveren van bouwvergunningen bij dringende openbare werken

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij de meeste openbare werken moeten openbare besturen, de Vlaamse overheid, de provincies en de gemeenten, een bouwvergunning aanvragen. Er is geen enkel probleem dat de wettelijke procedures doorlopen en in acht genomen worden.

Maar hier en daar kan de situatie zich voordoen dat de Vlaamse overheid of de gemeente dringend moet optreden om erger te vermijden en die overheid een aantal dringende openbare werken dient te realiseren om voor de toekomst erger te vermijden. Zelfs voor die werken dienen stedenbouwkundige procedures gevolgd te worden.

Mijnheer de minister, ik kan u het concrete voorbeeld aanhalen van de A18-autosnelweg, waar sinds begin

2006 veertien dodelijke verkeersslachtoffers zijn gevallen, door wagens die de middenberm overschrijden, aan de andere kant van de autosnelweg terechtkomen en daar een ongeval veroorzaken. Op dit stuk autosnelweg tussen Nieuwpoort en Jabbeke zijn er sinds begin 2006 veertien dodelijke slachtoffers gevallen.

Ondertussen heeft de Vlaamse overheid onder mijn impuls beslist om op dat bewuste stuk autosnelweg een aarden berm aan te leggen. Men heeft niet gekozen voor vangrails of vangrails van het type 'New Jersey' omdat vangrails ook gevaarlijke situaties kunnen creëren terwijl een aarden berm voor een veel veiligere situatie zou zorgen.

Mijnheer de minister, de aanbesteding heeft plaatsgevonden. Groot is echter de verrassing bij de wegenadministratie dat bij de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning de diensten van Stedenbouw vragen dat er een openbaar onderzoek zou worden gevoerd. Dit openbaar onderzoek is momenteel bezig. Het dreigt echter de planning van de diensten om verder onheil te voorkomen in de toekomst, in gevaar te brengen, omdat het slechts zal afgesloten zijn begin mei. Dan moet Stedenbouw nog een definitieve beslissing nemen. De administratie had gepland dat de werken zouden worden uitgevoerd voor de aanvang van de vakantieperiode van 2008.

Mijnheer de minister, afgelopen zondag zijn op dit stuk autosnelweg opnieuw twee doden gevallen. Ik wil dit naar voren brengen als typevoorbeeld. Deze situatie doet zich immers niet alleen op dit stuk autosnelweg voor, ook andere gemeenten en provincies worden met dezelfde situatie geconfronteerd. We vragen heel concreet of er mogelijkheden zijn om een verkorte stedenbouwkundige procedure te kunnen voeren, indien de administratie, de gemeente of de provincie een aantal dringende werkzaamheden moet uitvoeren om verder onheil te voorkomen.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, ik bied namens de Vlaamse Regering mijn medeleven aan aan de betrokkenen en wens een spoedig herstel aan de gekwetsten.

Het is de gemeenschappelijke opdracht van alle overheden en overheidsdiensten om het maximale te doen om dit soort incidenten te voorkomen. De procedure, die u ongetwijfeld voldoende kent, mijnheer Verfaillie, is de volgende. Dit soort infrastructuurwerken is onderworpen aan de vergunningsprocedure van artikel 127 van het decreet van 18 mei 1999. Dat betekent dat bouwvergunningen voor dit soort van infrastructuurwerken worden afgeleverd door ofwel de provinciale

stedenbouwkundig ambtenaar indien deze werken niet MER-plichtig zijn, ofwel de gedelegeerd stedenbouwkundig ambtenaar van het departement RWO wanneer het gaat over MER-plichtige werken.

Vooraleer een van beide instanties een stedenbouwkundige vergunning kan afleveren, moet ze daarvoor het advies inwinnen van de verschillende schepencolleges. Het zijn de schepencolleges die al of niet een openbaar onderzoek moeten organiseren, al naargelang de werken vallen onder het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 met betrekking tot werken die onderworpen zijn aan een openbaar onderzoek.

In dit geval gaat het over een aarden berm met een bodem van 3 meter en een hoogte van 1 meter over kilometers, en dit is door het besluit niet vrijgesteld van een openbaar onderzoek. Dat wil zeggen dat de gemeenten een openbaar onderzoek moeten organiseren.

Ik vestig er evenwel uw aandacht op dat de administratie van de wegen, gelet op de dringendheid, had kunnen opteren voor ofwel metalen ofwel cementen vangrails omdat die vrijgesteld zijn van een stedenbouwkundige vergunning en dus onmiddellijk hadden kunnen worden geplaatst.

Mevrouw de voorzitter, dit dossier is besproken begin januari in een overleg tussen de administratie RWO en het Agentschap Wegen en Verkeer. Bij mijn weten is daartoe een stedenbouwkundige aanvraag ingediend op 26 februari. Op 27 maart heeft de administratie, na het dossier volledig te hebben bevonden, advies gevraagd aan de betrokken gemeentebesturen. Conform artikel 8 van het besluit van 5 mei 2000, worden de gemeentebesturen geacht tussen de vijf tot tien dagen het openbaar onderzoek op te starten.

Ik kan alleen maar vaststellen dat drie van de zeven gemeenten ondertussen het openbaar onderzoek hebben opgestart en dat vier gemeenten dit na één maand hebben nagelaten.

De bedoeling is dat we, na het advies van de betrokken colleges, zo snel mogelijk deze vergunning verlenen. Voor de volledigheid wil ik erop wijzen dat de werken werden aanbesteed op 3 april en dat het advies bij de Inspectie van Financiën ligt. Samen met u ga ik ervan uit dat dit nu zo snel mogelijk kan worden afgerond, na het advies van de colleges in kwestie.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil u er wel op wijzen dat wij als stadsbestuur van Veurne onze plicht hebben vervuld. We komen echter terecht in de heel vreemde situatie dat we voor een openbaar onderzoek voor werken uitgevoerd op een autosnelweg de borden voor het openbaar onderzoek op de autosnelweg moeten plaatsen. Er is een

stationeerverbod op de autosnelweg. Het is verboden er te parkeren. Niemand kan dus die borden die het openbaar onderzoek aankondigen, raadplegen. Wat de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning betreft, hebt u het over 26 februari. Volgens mijn informatie zou dat 22 februari zijn geweest. Dat is waarschijnlijk het verschil tussen het versturen en het ontvangen van het dossier. De diensten van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen hebben op 4 maart zowel telefonisch als schriftelijk contact opgenomen met de diensten van Stedenbouw in West-Vlaanderen, met de vraag dit dossier als hoogst prioritair te behandelen. Er had immers opnieuw een ongeval plaatsgevonden. Slechts op 27 maart zijn de brieven vanuit Stedenbouw vertrokken naar de diverse gemeentebesturen, met de vraag tot een openbaar onderzoek. Er is dus een extra vertraging van 23 dagen geweest in dit dossier.

Mijnheer de minister, ik blijf enigszins met mijn vraag zitten. Op dit stuk autosnelweg zijn door middenbermongevallen tussen begin 2006 en vorige zondag veertien verkeersdoden gevallen. Elke verkeersdode is er een te veel. Ik dring er dus op aan te onderzoeken of er in de toekomst voor dergelijke dringende infrastructuurwerken geen verkorte stedenbouwkundige procedure mogelijk zou kunnen zijn. Het heeft immers totaal geen zin dat borden die een openbaar onderzoek aankondigen, op de autosnelweg staan.

Minister Dirk Van Mechelen: Er is de dringendheid van werken en er is de ruimtelijke impact. Eén ding moet duidelijk zijn – en de heer Peumans is hier aanwezig: voor mij is de Oosterweelverbinding een dringend werk. Alleen vraag ik dat men tijdig en op een normale manier een bouwvergunning zou aanvragen; dan zullen wij de rest van het werk met plezier doen.

De heer Jan Verfaillie: Ik wil er toch wel op aandringen voor dergelijke zaken, met veertien doden sinds begin 2006, te bekijken of er eventueel stedenbouwkundige uitzonderingen zouden kunnen worden gemaakt. Ik vind dat vooral omdat de administratie op 3 maart nogmaals heeft aangedrongen bij de diensten van Stedenbouw om dringend te beginnen met de nodige procedures, en dat dit nog meer dan drie weken op zich heeft laten wachten.

Minister Dirk Van Mechelen: Er zou eens moeten worden bekeken waarom er geen gewone vangrail werd geplaatst, die niet onderworpen is aan de stedenbouwkundige vergunning, en men heeft gekozen voor een harde berm van 3 op 1 meter.

De heer Jan Verfaillie: Ik heb dat aangegeven in mijn vraag. De administratie heeft specifiek voor een aarden berm gekozen, en niet voor vangrails of een betonnen wand, omdat bij het aanrijden van een vangrail of betonnen wand het voertuig op het eigen rijvak wordt

teruggeslagen, zodat zich een verkeersongeval kan voordoen. Door een aarden berm komt het voertuig tot stilstand op die aarden berm. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Van Hauthem een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Van Hauthem, Dewinter en Van Nieuwenhuysen en mevrouw Michiels betreffende het voortzetten van de bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

We zullen ons daar straks bij de stemmingen over uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Internationaal Verdrag betreffende de controle van schadelijke aangroeiwerende systemen op schepen, opgemaakt in Londen op 5 oktober 2001 – 1588 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het internationale verdrag betreffende de controle van schadelijke aangroeiwerende systemen op schepen kwam tot stand in de schoot van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO). Het wordt doorgaans het TBT-verdrag genoemd naar het product tributyltin. Het verdrag ontstond naar aanleiding van de problemen die werden veroorzaakt door de tributyltinhoudende aangroeiwerende verven die worden aangebracht op scheepsrompen.

Het verdrag valt zowel onder de bevoegdheid van de federale als van de Vlaamse overheid. Er zijn werkgroepen en overlegplatforms opgericht. Deze kwestie is behoorlijk technisch van aard. Het verdrag werd in de commissie unaniem goedgekeurd met elf stemmen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1588/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, aangenomen in Straatsburg op 9 september 1996 door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, alsmede met zijn bijlagen 1 en 2 en de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V – 1605 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1605/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns, de heer Jan Peumans, mevrouw Michèle Hostekint en de heer Tom Dehaene houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders – 1180 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe, verslaggever, heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, dit voorstel van decreet wordt kamerbreed gedragen en kent een lange voorgeschiedenis. Het past in de globale Vlaamse inspanningen inzake brandpreventie. Er werd van verschillende kanten op gewezen dat via dit voorstel van decreet de verplichting wordt ingevoerd om een rookmelder te installeren aan al wie een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt voor nieuwbouw of renovatie. Het voorstel van decreet erkent de verantwoordelijkheid van de steden en gemeenten inzake brandveiligheid in woningen.

Een derde aspect is de vraag aan de Vlaamse Regering om de installatie van een rookmelder, en bij uitbreiding een CO₂-melder, als bijkomende voorwaarde op te nemen in de regeling van de aanpassings- en verzekeringspremie en van de tegemoetkoming in de kosten van de renovatie aan de woning.

Tijdens de bespreking bleek dat iedereen het voorstel van decreet goed en realistisch vond. Er werd vroeger al eens een decreet goedgekeurd, maar dat was onuitvoerbaar omwille van budgettaire aspecten.

Dit voorstel van decreet werd unaniem aangenomen in commissie.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, het doet me ontzettend veel genoegen dat we dit voorstel van decreet kunnen behandelen in de plenaire vergadering.

De eerste aanzet tot de installatie van rookmelders dateert van enkele jaren geleden. In 2002-2003 voerden we het debat naar aanleiding van een uitspraak van de Raad van State waaruit bleek dat de verantwoordelijkheid voor brandveiligheid in woningen berustte bij de gewesten en niet bij de federale overheid. Dit voorstel van decreet past in de initiatieven rond brandpreventie.

Dat de inspanningen nodig zijn, blijkt jaarlijks uit de cijfers. Wie de krant openslaat, wordt elke week geconfronteerd met woningbranden, meestal 's nachts en meestal met dodelijke slachtoffers.

Het merendeel van de slachtoffers sterven tijdens hun slaap. Slapende mensen worden niet wakker van een brand, maar kunnen wel worden gewekt met een soort wekker, en een rookmelder kan worden vergeleken met een wekker. Alle initiatieven die passen in het kader van de brandpreventie, zijn goed.

De Vlaamse regio is hiermee wat laat in vergelijking met de andere gewesten. Zowel in Brussel als in Wallonië werd de verplichting om een rookmelder te plaatsen in nieuwe en/of verhuurde woningen reeds een paar jaar geleden ingevoerd – dat mag ook wel eens gezegd worden. In landen zoals Noorwegen en Zweden zijn woningen zonder rookmelder de grote uitzonderingen.

Het is vooral een werkbare regeling geworden. Het moet de bedoeling zijn dat de rookmelders ook effectief worden geïnstalleerd, vandaar dat drie elementen centraal werden geplaatst. De verslaggever, de heer Decaluwe, vermeldde dit al.

Ik wil in elk geval aan deze plenaire vergadering vragen om voor dit voorstel van decreet te stemmen.

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de voorzitter, ik wil vooreerst de verslaggever danken voor zijn verslag.

Dit voorstel van decreet is een concrete invoering van de verplichting tot het plaatsen van rookmelders. Het heeft een lange geschiedenis gekend. Vaak bleek achteraf dat bepaalde elementen niet uitvoerbaar waren, vandaar dit voorstel van decreet.

Bij een brand is de materiële schade vaak heel erg, maar lichamelijke letsels en overlijden zijn veel tragischer en onomkeerbaar. Ik heb heel nauw samengewerkt met mevrouw Heeren om dit voorstel van decreet tot stand te brengen. We hebben er ook over gewaakt dat het een kort, maar heel duidelijk voorstel van decreet zou worden.

De rookmelders worden in dit voorstel van decreet verplicht bij nieuwbouw en bij alle woningen waaraan renovaties worden uitgevoerd waarvoor een stedenbouwkundige vergunning vereist is. In het voorstel van decreet wordt niet bepaald welk soort rookmelders moet worden gebruikt, alleen het ionische type wordt verboden. Alle andere rookmelders zijn toegelaten, zowel die op batterijen als de rookmelders die op het elektrische net worden aangesloten. Ook wordt in dit voorstel van decreet de deur opengelaten voor de technische vooruitgang op het gebied van rookdetectie, omdat we vandaag niet weten welke technologieën morgen zullen bestaan.

We hebben ons dus niet verloren in regelneerij, in tegenstelling tot Wallonië en Brussel. Daar heeft men

zich in de regelgeving immers beziggehouden met het aantal melders dat moet worden geplaatst, met waar ze moeten worden geplaatst en met hoe de plaatsing moet worden bewezen. Hier is het enkel zo dat de eigenaar moet kunnen bewijzen dat er een rookmelder aanwezig is in zijn gebouw.

Mevrouw de voorzitter, in dit dossier heb ik ook steeds gewaakt over het gevaar dat uitgang van verzekeringsmaatschappijen die zich zouden ontdoen van het vergoeden van brandschade door in hun polis een uitsluitingsgrond of uitsluitingsclausule in te voeren. Samen met mevrouw Heeren zijn we naar Assuralia gegaan en daar werden we op dit vlak gerustgesteld. Indien verzekeringsmaatschappijen een uitsluitingsclausule in een polis zouden willen opnemen, kunnen we dit via de federale minister voor Consumentenzaken verbieden.

Het hebben van een rookmelder kan levens redden. Materialen zijn vervangbaar, levens niet, vandaar dat mijn fractie en ik achter dit voorstel van decreet staan en voor zullen stemmen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1180/1.*)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter en Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw An Michiels betreffende het voortzetten van de bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 1658 (2007-2008) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Joris Van Hauthem een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Van Hauthem, Dewinter en Van Nieuwenhuysen en mevrouw Michiels betreffende het voortzetten van de

bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Dit voorstel van resolutie is er gekomen omdat het belangenconflict in verband met Brussel-Halle-Vilvoorde is afgelopen, althans wat het parlement van de Franse Gemeenschap betreft. We moeten dit vandaag behandelen. Iedereen zal weer zeggen dat het de zaak is van de Kamer en zich afvragen of we ons daarmee moeten bemoeien. Ik refereer opnieuw aan het Vlaamse regeerakkoord dat door de meerderheid is goedgekeurd, en dat de fracties in Kamer en Senaat aanspoort om wetsvoorstellen ter zake in te dienen en onverwijld goed te keuren.

Gelet op het feit dat het belangenconflict nu is afgelopen, is het goed dat het Vlaams Parlement een signaal stuurt dat het het Vlaamse regeerakkoord ernstig neemt en dat het een aanbeveling doet aan alle Vlaamse leden van de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers om onverwijld de bespreking van de splitsingsvoorstellen voort te zetten. Ik ben zeer benieuwd naar de stemming, zeker na de actuele vraag en de verklaringen van de heren Demesmaecker en Van Rompuy.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voor ons is het geen probleem om daar vandaag over te stemmen. Het zou overbodig zijn om dit naar de commissie te sturen. We zullen zien of de Franstaligen nog stappen zullen zetten. Zo niet, dan zal de procedure in de Kamer verder lopen. Het lijkt ons overbodig dat het Vlaams Parlement nu stappen zou zetten. We zullen dat dus niet doen.

Ik stel voor om dit nu te behandelen en niet naar de commissie te sturen, en er verder geen discussie meer aan te wijden. Dat is gebeurd bij de bespreking van de actuele vragen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Men verwijt me dat ik me bezighoud met de werkzaamheden in een ander parlement. De heer Caluwé weet nu al hoe de werkzaamheden in de Kamer van Volksvertegenwoordiger in elkaar zitten. Hij zegt dat alles gewoon verder zal gaan. Blijkbaar weet hij dat nu al, hij heeft blijkbaar een glazen bol. De minister-president zegt dat hij akte neemt van het advies van de Senaat naar aanleiding van het belangenconflict.

Dit betekent niet dat we akkoord gaan met het advies van de Senaat. Het betekent niet dat we dit in een onderhandeling willen zien verglijden naar aanleiding van de tweede fase van de staats hervorming. Het enige wat we doen, is een herhaling van het regeerakkoord

van bijna vier jaar geleden. U hebt het toen ingediend, we roepen op om er nu mee door te gaan.

Mijnheer Caluwé, als u nu zegt dat u het wilt behandelen, maar dat u zult tegenstemmen, dan zegt u eigenlijk dat wat er gebeurt met de voorstellen tot splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, u geen bal meer interesseert. U hebt nu de keuze, ofwel verzendt u dit naar de commissie, ofwel behandelt u dit hier. Als u tegenstemt, interesseert het u geen bal en beweert u dat dit deel van uw Vlaams regeerakkoord maar om te lachen was. De keuze is aan u, niet aan ons.

De voorzitter: Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Van Hauthem, Dewinter en Van Nieuwenhuysen en mevrouw Michiels betreffende het voortzetten van de bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ongeveer alles is gezegd. De meerderheid wil niets meer zeggen. Als fractievoorzitter van CD&V in de meerderheid moet je altijd de vuile boodschappen doen. Nu moet de heer Caluwé opnieuw de boodschap brengen dat het hem geen bal interesseert. En dat een signaal van dit parlement na de blokkering van de Franse Gemeenschap die meer dan 120 dagen heeft geduurd, geen zin heeft. Hij roept de Vlaamse leden van de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers op alleen om de bespreking voort te zetten. Als dat al niet meer kan vanuit het Vlaams Parlement, dan zitten we met een probleem van geloofwaardigheid van de politiek en zeker van de Vlaamse meerderheid. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraag nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

HULDE

De voorzitter: Dames en heren, vandaag nemen wij afscheid van onze collega Cathy Berx als Vlaams

parlementslid. Mevrouw Berx heeft, ondanks haar vrije prille leeftijd, al een zeer indrukwekkende politieke weg afgelegd. Ze was onder andere OCMW-raadslid en gemeenteraadslid in Antwerpen en Vlaams parlementslid en bekleedt een niet onaanzienlijke functie in haar partij.

In dit parlement kennen we haar om haar gedreven tussenkomsten in dossiers van algemeen maatschappelijk belang, en zeker ook in onderwijsdossiers.

Cathy, namens alle leden van het Vlaams Parlement wens ik u van harte te danken voor uw inzet en uw engagement. Ik wens u heel veel succes in uw nieuwe functie als gouverneur van de provincie Antwerpen. Wij ontmoeten elkaar zeker nog bij andere gelegenheden. Heel veel succes. (*Applaus*)

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik denk dat dit niet het moment is voor ronkende verklaringen en een lange speech. Ik zal daar de komende 26 jaar nog genoeg gelegenheid toe krijgen. Ik zal ook mijn best doen om die verklaringen niet al te vaak aanleiding te laten zijn voor een actuele vraag of een interpellatie in dit parlement.

Ik wil toch van de gelegenheid gebruik maken om u, mevrouw de voorzitter en collega's, van harte te bedanken voor de zeer fijne en boeiende samenwerking over de partijgrenzen heen. Ik wens u en dit parlement ook de ambitie en de ruimte toe om verder uit te groeien tot een zeer toonaangevend en heel sterk parlement. Ik wil ook dat dit parlement en zijn leden de maatschappelijke erkenning en waardering krijgen voor het vele werk dat hier wordt gedaan.

Als het hier de afgelopen vier jaar bijzonder aangenaam werken en toeven was, had dat in grote mate te maken met de zeer grote inzet en inspanningen van alle medewerkers van het parlement. Van harte bedankt. Ik zal u en dit parlement echt missen.

Ik hoop u nog vaak in Antwerpen te mogen begroeten. Het is een prachtige provincie, waar ik mij vanaf nu met hart en ziel voor zal inzetten. (*Applaus*)

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Internationaal Verdrag betreffende de controle van schadelijke aangroeiwerende systemen op schepen, opgemaakt in Londen op 5 oktober 2001

– 1588 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, aangenomen in Straatsburg op 9 september 1996 door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, alsmede met zijn bijlagen 1 en 2 en de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V
– 1605 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns, de heer Jan Peumans, mevrouw Michèle Hostekint en de heer Tom Dehaene houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders
– 1180 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter en Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw An Michiels betreffende het voortzetten van de bespreking in de federale Kamer van de splitsingsvoorstellen voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde
– 1658 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter tot besluit van de op 8 april 2008 door de heer Bart Van Malderen en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over het uitbreidingsbeleid in de sector voor personen met een handicap en over de wachtlijsten in de gehandicaptensector, naar aanleiding van de actualisering van de cijfers van de geregistreerde zorgvragen door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en naar aanleiding van de beleidsintenties van de federale regering inzake personen met een handicap
– 1644 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Enkele weken geleden is de actualisering van de cijfers van de geregistreerde

zorgvragen bekendgemaakt. Daaruit is spijtig genoeg opnieuw gebleken dat er een stijging is van het aantal zorgvragen en dat de wachtlijst van de personen met een handicap opnieuw met 14 percent is gestegen in vergelijking met vorig jaar. Uw meerderheid heeft een zeer duidelijk regeerakkoord waarbij de Vlaamse Regering zich ondubbelzinnig en duidelijk heeft geëngageerd om tegen het einde van deze legislatuur de wachtlijsten weg te werken. Onze fractie is zeer verontrust over de uitspraken van minister Vanackere op 8 april. Hij heeft toen in de media verklaard dat de keuze van het thema van de wachtlijsten in de welzijnssector door CD&V absoluut geen gelukkige keuze was. Wij vinden dat een zeer betreurenswaardige uitspraak.

Deze uitspraak wijst er trouwens op dat de Vlaamse Regering de gedane belofte niet zal naleven. Bovendien heeft de minister in zijn antwoord een bocht genomen om aan te tonen dat het niet gaat over de wachtlijsten die vandaag bestaan maar eigenlijk over de wachtlijsten die aan het begin van de legislatuur bestonden. Wij vinden dat dit niet kan. Er zijn duidelijk beloftes gemaakt dat alle wachtlijsten weggewerkt zouden worden tegen het eind van de legislatuur.

Wij vragen dan ook aan de Vlaamse Regering om bij hoogdringendheid een meerjarenperspectief uit te werken waarbij een totaalplan wordt opgesteld dat voorziet in een extra inhaalbeweging. Daar moet een concrete timing aan gekoppeld worden zodat personen met een handicap die op de wachtlijst staan, de volledige zekerheid krijgen dat de wachtlijsten effectief weggewerkt zullen zijn tegen het einde van de legislatuur.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 30 april 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.15 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin: gezondheidsredenen;

Gilbert Bossuyt, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Herman De Reuse, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Michèle Hostekint, Erik Matthijs, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Erik Tack, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Christian Verougstraete: buitenslands;

Miet Smet,: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Gerda Van Steenberge.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart

Martens, Katleen Martens, Luc Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Kathleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Kathleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Martine Fournier, Cindy Franssen, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Vera Dua, Eloi Glorieux, Monique Moens, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

